

Murat Tuğci

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

06.02.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

A*ş*k*

Herkesin ağzında ya...
Aşık oldum
Çok seviyorum
Onu görünce...
Elim ayağım rayından çıkıyor!

Gözlerine dalınca saatlerce
Ellerine dokununca ömrümce...

Eeeeeee.....

Sen gidince yıkıldı dünyam
Sen gidince gün zifiri akşam

Vallahi palavra...

Acıların en acısı
Gitmeyişin aslında
Dokunamadan duruşun yanıbaşımda
Canımın köz tutması her cevapsız bakışımda

Aslında zamansız yakalanmak
Şimdi artık mutluyum derken
Kahırdan kahıra savrulmak

Aşk...
Seni sevmek
Çaresiz ve zamansız
İzansız ve nizamsız
Safiyene gerçekane sevmek
Ellerinin dibinde elimle dokunamamak
Kıramamak acı gerçek fanusunu
İmkansıza esir
Gözlerine esir
Ağzından çıkana esir
Gitmişliğine esir
Herşeyine esir
Aşk ı affet
Öldürme yeter
Bırak çöplensin edepsizce ahlaksızca esirce
Bırak kendi kendini gebertsin
Sen değersin
Sen esirin efendisi
Sen bu meselenin en temizini
Aşk...

Yıllar sonra anlam verdin
Geçtin olsun yine yeğdin
Nasır tutmuş ruhtansa
Yanlış ve olmazı seven A.Ş.K. diyebilene

Artık çaresizim
Şimdilerde mekanım düştüğüm derin gözlerin
Korkunç ki sen bende değilsin baktığın eldesin

Aşk...
Kısa süreli...
Çok tekrarlı...
Geçer be takma tesellili...

Yok yok...
Bitmez ömürce
Aşk sadece bir kere
Geçmez yarası da acısı da...

Aşkı aşk yapan aslında

Gözlerinin ışığına
İpekten ellerine
Sımsıkı saran avuçlarına
Yüzüne bakabildiğin o anlık kaçamaklarda
Hıçkırarak kekeleyerek gözyaşlarında boğarak
Söylenen tek kelime

A.Ş.K. ım Elveda...

Murat Tuğci

Acemice

Neve uğradığımı şaşırıyorum
Önceden hazırlansam bile olmuyor
Elim ayağıma dolanıyor
Ne söyleyeceğim bulamıyorum
Bunlar hep oluyor
Görünce birden oluyor
Ağlamak gülmek hayaller
Bilemiyorum ki ne yapayım
Hangisini yanıma alayım!
Ne yapayım da gidereyim
Susuzluğumu,
Ne yapayım da kanayım!
Niye mi,
Hala soruyorsun,
Niye!
Kolay bir cevap olsaydı
Bir çırpıda söylerdim,
Sensiz olamıyorum diye!
Bayılıyorum sudan çıkmış balıklığıma
Coşuyorum seninle geçen anlarımda
Dayanamam yalnızlığına diye!
Kolay olsa söylerdim,
Hem de bir solukta,
Tek bir fısıltı bile duyamazsın
Söyleyemem...
Cevabı belli sorularımın
Seni asla özleyemem!
Her yaptığım bilmece
Aslında ilk ya ondan acemice!
Ne dersen de,
Deli çılgın ne dersen!
Gerçek mi onu bir bilsen
Bir kez özledim
Bir kez söyleyemedim
Bir kez!
Yaşadım seni
Öylesine değil ama acemice...

Murat Tuğci

Ağırlık

Ağını koyamadığım bir ağırlık var.
Üzölüyorum çok üzölüyorum da sebebin adı yok!
Yeniden nasıl olacak ne olacak, içimdeki ağırlık gitsin artık.

Gel tut elimi.
Gel sar sarmala.
Gel geçmiştekiler geçmişe gömülsün.
Acılar, yangınlar, ihanetler...
Kalsın karanlıklarında...
Vakit artık altından değerli
Son bilmem kaç yıl
Gel tut elimi
Gel son bulsun
Gel bırak tüm alışkanlıklarını
Kır duvarları
Kır duvarlarımı

Gel al beni.
Gel sar sarmala.
Gel...

Murat Tuğci

Ağıt

Adını yazayım dedim
Sararmış çizgili bir kağıt
Çizgilerin arasına sıkıştırılmış ağıt
Bir iki karaladığım kardığım yegane kanıt

Olmadı beceremedim karalamayı
Siyah sana yakışmadı çizemedi sevdanı
Renk kırmızı turuncu renk ten
Kalbim canım hazır yeter ki gül sen

Elimi tutuşun tek bir nefeslik
Gidişin çoktan seçilmiş tek perdelik
Canım yandıkça ağıtın yüreğimde kara delik
Gel bir defa gel hayallik, sadece bir seferlik!

Murat Tuğci

Ağlamak

Ağlamak ne güzelmiş
Hiç bilememiştim
Neden hiç ağlamamışım
Ağlamak ne güzelmiş
Gözlerim bile dolmadı hiç
Kimse öğretmedi ki hiç
Ağlamayı...
Kimse demedi ki bana
Ağlayıver düşünce zora!
Bir hasretim vardı bir zaman
Hep onunlaydım, her an
Korkardım uçup gidecek diye
Doyamazdım onu özlemeye
Dayanmazdım yüreğim
Bir daha görmemeye
Saklardım zaten herkeslerden
Bir hasretim var
Şöylemezdim saklardım herkeslerden
Öyle bir hasret ki
Hem de kıpkırmızı güllerden
Bakmak zordu ona
Yaşamak ve bırakmamak bir başka yara
Sevdalıydım onunla olana
Bir gün, aniden oldu
Bir tufan koptu
Gözümde akanlar sel oldu
Tutunamadı dalından koptu
Derin sulara daldı kayboldu
Bir gün aniden oldu
Derin bir sessizlik
Sessizlik...
Artık yok orada
Bir tek güldü o diyarda
Şimdiyse yok, uzaklarda...
İşte böyle...
Ağlamayı ben, böyle öğrendim
Önce zoraki birkaç damla
Sonrası malum yaşlı dünya
Bir kere alıştık ya
Gülün ardından ağlamalara
Gerisi kesilmez gelir artık
İşte böyle...
Ağlamaya da alıştık!

Murat Tuğci

Aklımda

Aklımdasın sanki yan duvarın ardında gibi
Az sonra kapımı çalacak gibi
Bir fincan kahveye hayat sığacak gibi
Bir iki de olsa bana baktığın gibi

Aklımdasın sağ elim tuttu tutacak gibi
Gece yarısı uykulu elmaslarınla yanımda gibi
Her an kapıyı açıp da kavuşturacakmışsın gibi
Sabaha kadar göğsümde ağlayacakmışsın gibi

Aklımdasın
Aklımın en saklısı aklımdasın
Canımsın en özel yanımsın
Aklımdasın ya bilsinler ki çıkmayacaksın

Murat Tuğci

Akşam

Bir akşamlığız
O da bu akşam...
Ne varsa bırak gel gelelim
Başlayalım önce senden benden...

Gel bırak ardındakileri
Yine bir seksen dakikamız olsun
Bu kez elim elinde başın omzumda
Gözlerim yüzünde canım yüreğinde

Ağlayalım diyeceğim saatlerce
Yok seksen dakikayız dedim ya o kadarız
Ağlayalım ne varsa içimizde aşkız canız
Ne varsa gözlerimizde ağlamalıyız

Ağlayalım getirdiğimiz neyimiz varsa
Gözlerimiz kızardığında can yandığında
Seksen dakika dolduğunda
Ağlayalım yine ağlayalım gül yüzüne

Bir sonraki ne zaman kim bilir
Kim ne bilir kim ne sevilir kim gelir
Ağlayalım sevgilim elimizde kırmızı
Gözlerimiz kırmızı ağlayalım...

Murat Tuğci

Akşamlar

Eskisi gibi akşamlar
Yine aynı saatte
Aynı yerde
Acımasızca batıyor güneşler
Aynı susuzluk
Yanmak aynı
Yalandan kanmak yine aynı
Adın yalnızlık
Şimdi hepten yanık
Aynı hisırtı
Kurumuşlardan
Yayılan aynı fısıltı
Akşamlar
Aynı işte
Ne anlatılır
Ne yazılır ne de yaşanılır
Fark kalmadı
Ara çoktan kapandı
Biri birinden ne uzun
Ne de kısa
Biri birinden ne aydınlık
Ne de zifir
Aynı yerde
Aynı saatte
Güneş batmakta
Aynı siluet karşıya vurmakta
Elde sarma bir sigara
Dumansız ve de ziyansız
Dondurulmuş bir kare
Aynı yerde
Güneşin bittiği
Yakamozların yükseldiği
Aynı yerde
Akşamların bitmediği
Aynı zifirde!

Murat Tuğci

Alacağım

Bende hayalden bol ne var
Yıllarca ettim kurdum yıktım
Sende de var alacağım ya neyse
Duyamazsın da belki görürsün

Bu köşedeydin verdiğin saatte
Beş yıl sürmez giderim dedin
Deme dedim öyle diyorum dedin
Etme dedim eyledin

Son günden beş tam yıl sonra
Bu köşede yeşil çuhanın içinde
Beyaz örtün aynı yerde
Sende alacağım var ya.....

Murat Tuğci

Alacak

Sana uzanırdı ellerim
Artık buldum demiştim
Buldum!
Karanlıklardan çıkardığım
Bir define
Ne de güzeldi
Senin yanında özlemek
Göz yaşlarımı gizlemek
Bir an uyandım
Bomboştu sol yanı
Hava kararmış
Gece sanırım
Ne biçim bir oyun bu
Nasıl bir son bu
Kalktım ardıma baktım
Karanlık
Ne yapacağım şimdi
Herkes neden terk etti
Yalnızlık
Aışkınıam artık
Sensizlik tam bir anlamsızlık
Gidiyorum buradan
Ardıma bakmıyorum
Ama biliyorum
Alacağım var bu hayattan

Murat Tuğci

Alın

Alın beni artık buralardan
Götürün
Bir köşesinde de mi yer yok bana
Şu kocaman dünyanın
Yok mu kuytu bir köşede aradıklarım
Özlemlerim
Her yer mi aynı
Her yer mi karanlık
Ne olur
Alın beni buralardan
Atın bari karanlığa da
Görmeyeyim bari riyakar yüzlerinizi
Yalan dolu sahtekarca gülüşlerinizi
Kurtulayım bu azaptan
Her geçen gün daha da artıyor
Her geçen gün daha da ağartıyor
Hislerimi özlediklerimi
Kalan bir ruhum bir de canım
Onlardan hiçbir parçaya
Ne dokunabilir ne de zehirleyebilirsiniz
Sizler yalan dolu oyunların sahipleri
Söleyin sizler ezadan başka ne bilirsiniz

Murat Tuğci

Alışamadım

Alışırım yokluğuna
Kokunu duymadan geçecek her ana
Alışırım

Bir ümit ışığına
Günlerce sarmalayacak karanlığa
Alışırım

Yeter ki geleceğim de
Beklerim vallahi günlerce
Gün bitmese de
şafak sökmese de
Bir sözüne
Bir tebessümüne...

Alışamam
Yaşayamam
Yokluğuna katlanamam

Alışamam
Bir ihtimal yoksa
Gözlerimi açamam

Murat Tuğci

Alışkınlr

Ne kadar tanıdık hepsi
Birbirleriyle iyi anlaşrlar
Heyecan ama temkinli
Güç ama merhametli
Özlem ama gülen gözleri
Nasıl da tezat
Nasıl da rahat
Aslı hikayesinde
O hepsinden berbat
Günlerden bir gün
Yanılır
Siz hiç yanılmaz mısınız
Demeye fırsat mı kalır
Sarılır umuduna
Simsıkı
Aradığını buldu ya
Bırakır mı
Sonra mı
Ne sonrası
O an bitmiştir ömrün kalanı
Yok ki devamı
Sadece ömür değildir
Sadece umudu değildir
Elinden giden
Dahası da mı var
Olmaz mı
Defalarca dener
Ayaklarının üstünde dener
Dinler dizlerinin dermanını
Bakar ki yetmez
Bunca yükü çekmez
Bırakır kendini
Yığılır olduğu yere
Hıçkırır ne olacak
Fark etmez ki kimse
Yenilmiştir bir kere
Günlerce kalır çöktüğü yerde
Öylece
Kimi zaman delice
Kim gelirse kovar yanından
Tutmaz yardım eden elleri
Haykırır
Geri durun geri
Bir gün öğle vakti
Kaldırır başını yüreğinin
Bir de bakar ki
Güneş ters taraftadır
İşte o zaman anlar
Çöküşü en büyük hatasıdır
Son bir gayret
Bir çaba
Canı ile destek olur ayaklarına

Kalkmıştır artık ayağa
İşte o günden sonradır
Hepsi yan yanadır
Alışkındırlar artık birbirlerine
Kimi yüzünü çevirir
Bu taraftaki güneşe
Kimi de öbür taraftakine
İkisi de yaşar bu sayede
Soluk alırlar
Işık alırlar
Dışarıdan bakanlar da
Kolay sanırlar
Gözyaşı ama gülümseyen
Arzu ama gidilemeyen
Zor ama kolay görülen
Gerçek ama yalan denilen
Nasıl da tezat
Nasıl da rahat
Hikayesi...
Boş verin şimdi hikayeyi
Bir kere daha olmaz
Kalemim dayanmaz
Dizlerim hiç kaldırmaz
şunu bilin ki
Alışmıştır alışkınlara
Bir daha kanıp
Yıkılmaz!

Murat Tuğci

Anlamsızlık

Gitmek dilersen buralardan
Ne varsa anlamsızdır
Ilık bir fısıltıyla gelen rüzgar
Sakinçe saran deniz
Ve sen
En büyük anlam
Şu an en anlamsız
Ve ben
Bir zamanların en korkusuzu
En cesuru
Şu an yalnızım
Darılma sakın
En az senin kadar
Bir zamandaki deniz kadar
Üzerindeki özgür kanatlar kadar
Anlamsızım
Yalnızım
Bir umudum var ama
Kurumuş son peksimet kadar
Mucize kadar
Belki bir gün
Bir yer
Belki başka bir deniz
Tüm yaşayanlarıyla orada
Bir anlam kazanır bu rüya
Belki yalnızlıklar anlar da
Karışır uzak dalgalara
İşte o zaman biter
Anlamsızlığın
Anlamsızlığım
Ağlamam artık
Ne sıcak olur gecelerim
Ne de dondurur gündüzlerim
Hepsi aynı şefkatle sarar
Anlarım ki mevsim artık ilk bahar
İşte o zaman bir anlam olur
Gözlerine dokunmak
Bir değer olur
Sana ılık ılık akmak!
Anlamak hayalim
Kurumuş yiyeceğim
Herkesten de gizlerim
Tek değerim benim
Hayal kadar her şeyim
Köşesine bırakır üzerini örterim
Sanırım ki
Bilirlerse yerini
Alırlar köşesinden
Koparırlar solmuş tenimden!

Murat Tuğci

Ardıç Yangınları

Ardıç yangınları

Yanmak için sebebi yoktu
Beklediği günün karanlığı yoktu
Yeşil siyah kahve ela şehla
Fark eder miydi...
Bir kere yandıktan sonra
Kurudum önce
Geçmişin ifrazatı
Geleceğin yok oluşu
Ağlamadım hiç ağlamadım
Acımadı hiç...
Derken sona geldik
İlk kül uçuntusu
Ne ilk ne de son hayal kırılması
Benzersiz değil
Bildiğin duyduğun hissettiğin
Aynısı

Ardıç yangınları...

Murat Tuğci

Ardından

Eğer bilseydin böyle olacağını
Biliyorum, soldurup da gitmezdin
Uyurken bile gördüğüm resmini!
Ağlamak, geri getirmez ki seni
Ellerim ağlıyor bak
Seninkiler olmadan
Gözlerim titriyor açılmak istemiyor
Seninkiler bakmadan
Özlemin bir başka yakıyor
Uzanamıyorum sen olmadan!
İşte şimdi tamam oldu
Hepsinin herkesin istedikleri
Böylesine mi acımasız
Bu hayat dedikleri
Sızılar özlemler göz yaşları
Hepsi bir hüzün
Bir hazan
İşte şu yapraklar gibi
Beni de sarartıp solduran
Unut dediler, boş ver dediler
Bir kez olsun dinleyip bilemediler
Eziyetti bana sensiz günler
Onlar mı...
Dinlemediler hep yalanları sevdiler
Beni bir anlığına bile
Hayallerime terk etmediler
Elveda derken gözlerim sana
Biliyorum sürüp gidecek bu eza
Yıllarca sürüp gitse de
Rastlasam da sen gibi bir yalancıya
Artık kanar mıyım, inanır mıyım
Ne ona, ne de sana!

Murat Tuğci

Arsız

İlk gün ilk heyecan
Arsız yürek arsız can
İlk görüş yine aynı an
Şıpsevdilik delilik ahlaksızlık aynı ten

Zaman, ilaç zaman
Su gibi kıvranan
Aşkın şeklini alan
Arsızın yoldaşı can yakan

Aynı sonun karesi
Arsızın bitmez ki çilesi
Eline tek ve son dokunuş sahnesi
Ömre bedel gözlerinin her zerresi!

Murat Tuğci

Asla

Asla bilemeyeceksin
Boş sokaklarda sensiz nasıl gezileceğini
İçin kan ağlasa da nasıl seni seviyorum diyememeyi
Asla bilemeyeceksin bunların herhangi birini

Asla duyamayacaksın
Senin ardından nasıl ağlandığını
Ne kadar da gürültü çıkardığımı
Asla duyamayacaksın herkese seni fısıldadığımı

Asla bir daha asla
Asla ağlamayacağım
Asla adını duyunca belli etmeyeceğim
Asla bilmeyeceksin duyamayacaksın asla...

Murat Tuğci

Aşık

Kime sorsak aşık
Herkes de bir başka derbeder sanırsın doğuştan aşık
Aşk nedir çok da iyi biliyor her aşık
Sonunda iki satıra da lüzum yok herkeste bir aşk bir aşık

Aşık...
Kalk o kaldırımdan ayağını bastığı taştan
Git kokusunu başka yerde ara birşey çıkmaz bu havadan
Burada herkes senden daha aşk daha aşık...

Murat Tuğci

Aşkım

Kraliçem
Hükümdarım
Çanım
Ömrüm
Sevdiğim

Sevgilim
Hayatım
Işığım
Sevdam
Hayalim

Kadınım
Yaseminim
Çiçeğim
Vurgunum
Sürgünüm

Dünüm
Bugünüm
Yarınım
Yarım
Yarım

Bebeğim
Gözlerim
Sevmişliğim
Geçmişim
Geleceğim

Dur artık yeter
Bu kadar mı
Bu mu yani
Yirmibeş kelime mi
Bu mu?

Hoşça kal
Orada kal dur...
Sihirli kelime bunlar değil...
Bunlar gerçek değil!
Seni sevmek bu kadar ucuz değil, aşkım...

Murat Tuğci

Ateş Renkli

Ateşin rengini bilir misin
Ateşi bilir misin
Ateşin değmesini bilir misin
Bana sen öğrettin bilmem diyemezsin

Ela renkli kor kere kor
Acıtır yakar yok eder köz kere kor
Üstünde içinde kenarında yürüdüm tek maşada bin kor
Sakin sakın yalan söyleme elimde senden bu kor

Çok direndim
Ölmaz olamaz haksızlık dedim
Binlerece kere vaz geçtim de söz geçiremedim
Boşvermiş seni sevmeye dalmıştım ki ateşin rengiyle irkildim

Kor ki nasıl alaca bir renkten kor
Ateş işte rengi olsa ne olmasa ne bildiğin kor
Elini bırakmak istemedim yanıp kavrulmalıydı elimdeydi kor
Kor işte isteyince değil istemeyince yakan adi bir kor...

Murat Tuğci

Ateş-i Aşk

Ağlasana
Ağla
Ardından
Geleceğe
Sevdana

Ateş-i aşka
Gözlerinin ışığına
İpekten dokunmalarına
Çaprazdaki ruhuna
Avuçlarındaki ıslaklığa

Haydi durma ağlasana
İkinci ismin ağırlığına
Haydi durma hiçkırınsana
Nereye neden biriktiriyorsun
Ağlasana ardından endamının!

Haydi!
Yalvarırım,
Gelsene...
Söz!
Ağlarım...

Elini tutup
Kalanı paylaşıp
Yanında yatıp
Aldatılmışlıklarımı kapatıp
Sabahlarım ağlayıp!

Murat Tuğci

Ateşten Halkalar

Keşke hep kalsaydım orada
Hiç gelmeseydim buralara
Ne güzeldi...
O da benimleydi
Hiç öğrenmezdim kaybetmeyi
Her şeyim yanımda olurdu
Aramazdım bir ömür boyu
İnsan demişler bir kere adımıza
Neler gelmiyor ki
Küçücük akılcıklarımıza
Hep isteriz...
Daha, daha deriz
Hiç düşünmeyiz bilmeyiz
Neden geldik neredeyiz
Kolay mı hep onunla
Hep orada
Ya bu yalan dünya
Ona ne olacak
Uğruna kim yanacak
Zavallılardan kim alacak
Bir yudum sevdayı
Bir avuç mutluluğu
Bir dirhem umudu
Kim gülecek arkalarından
Hiç vazgeçer mi onlar
Bu yalan deryasından
Aynı şarkı dillerde
Aynı bakış gözlerde
Bitsin...
Ne olur bitsin!
Bu pervasız çile
İnanın dayanamıyorum
Bile bile!
Bakıp da görmezsen
Görüp de geçersen
Olur...
Dayanırsın sonuna kadar
Sonunda mı...
Bir de bakarsın ki
Ne sevdadan ne sevgiden
İncili pırıltılar
Elde kalan sadece
Yanık, ateşten halkalar!

Murat Tuğci

Avarelik

Bu nasıl iştir demeyesin
Sanma ki gönlüm razı sanma ki vazgeçildin
Kokunun gölgenin izindeyim
Seni göreceğimi sanarak avareliğindeyim...

Murat Tuğci

Avuntu

Canıma avuntum
Kavuşamayacağım can sığınağım
Canım kadar canım
Sevdim çok sevdim aşk korunağım

Yaz demediler yaşa dediler
Yazmak ömürce
Yaşamaksa bir iki süre
Ben yazmaktayım sen sürdükçe

Murat Tuğci

Avuntum

Sordum kendime diye başlar
İtirafların çoğu
Bunalımlar doruktadır artık
Yaydan çıkan bir ok misali
Geri dönüşü yoktur artık!
Anlatır durur
Durur...
Arada bir doldurur...
Anlatır durur
Tekrar başlar
Yalanlarını canlı canlı yaşamaya
Mecali kalmaz ki
Bir perde çeksin araya
Hayatıyla yalanları arasına
Anlatır durur
Şu şöyle olmasaydı
Bu böyle yapmasaydı
Ah hiç aldanmasaydı
Köprünün altından,
O sular hiç akmasaydı!
Bu kadar yanıp kavrulmasaydı
Neler neler
Anlatır durur
Durur...
Arada bir doldurur...
Anlatır durur
Sonunda kaçamaz kurur
Kırılır durur
Sanmayın ki hayat budur
Bu olsa olsa
Garibin avuntusudur.

Murat Tuğci

Aynılık

İstanbul' da bir sabah
Uyandım karanlığıma karşı
Gözlerimi açmaya çalıştım
Bedenim amansızdı direndi
İzin vermedi önceleri
Baktı ki olmayacak
Çekti ellerini
Bir süre sonra
Çıktım aynı sokağa
Dışarısı kapkara hala
Mevsim kış
Saat sabahın yedisi
Yolda yürüyen bereli
Hayatın sadık bir kölesi
Bir kaç adım sonra
Bu sessiz ağlayıştan az sonra
Uyandım yine
Aynılığım
Aklımdan çıkmaz anılarıma
Ayrılıklarım
Bir sevda olur mu diye
Düşünememiştım bile
Bir kırılmışıydı sevdanın
Tek kare fotoğrafıydı o anın
Gerisi yoktu sonu da belliydi
Ayrılık aynı hızla geldi
Bir beden değil kaybettiğim
Bir yüz değil ayrılık dediğim
Benim tek bildiğim
Ulaşılmaz hayalim...
O sanmıştım
Bir yalan buluta kanmıştım
Az sonra yağar diye ağlamıştım
Ne yazık ki yine aldanmışım
Yine bir ayrılık
Yine aynılık
Hayalimden
Ulaşılmaz diye öğretilenden geçişim
İşte bu benim
İstanbul' da bir sabahta
Aynı karanlıkta
Özlediklerim
Hayalim
Aynılıklarım
Onlarsız ben bu kaldırımda
Nasıl bir adım daha atarım!

Murat Tuğci

Bekleyiş

Sensizlik ve yaşamaklarım
Soluyorum kara dumanı
Bekliyorum ardından çıkacağı
Bekliyorum gelmeni
Umut ediyorum... Sonrasında,
Sıkıca sarılıyorum umuduma,
Kaptırmamak için kara dumana!
Gün geliyor umutlarım,
Güneş çıkınca erimeye başlayan
Kar taneleri gibi çaresizce,
Yavaşçacık ve göz göre göre tükeniyor!
Gün geliyor...
Günün ortaya çıkışı kadar,
Hızlı ve kaçamamacasına artıyor!
Aslı nedir meçhul
Bir ömür aramak en büyük zül
Bunların hiç biri engel değil!
Benimkisi, sadece umut etmek
Sıkıca sarılmak umuduna!
Tıpkı oyuncağını vermek istemeyen,
Savunmasız çocuk misali!
Bitecek bu meçhul Bitecek bu özlem!
Benimkisi, sıradan değil,
Yaşanmış değil,
Sarılıyorum umuduma!
Kapatıp gözlerimi,
Bekliyorum... Bekliyorum o günü,
Güler bir yüzü,
Belki de güzel bir sözü,
Ya da belli mi olur... Neyse...
Bekliyorum aslındaki meçhulü!
Ne olursa olsun son değil,
Umuduma,
Bekleyişime!
Özlesem de katıksızca,
Beklesem de umutsuzca,
Seviyorum bu hayatı!
Suretini solumaktansa aslını,
Seviyorum, umutla besliyorum her parçasını!
Günler tükense de,
Zamanım kalmasa da,
Ansızın geleceksin biliyorum!

Murat Tuğci

Bekleyiş 2

Seni özleyebilecek miyim
Bilmiyorum!
Fitili ateşlemek için
Görebilecek miyim bir kez
O da meçhul!
Yine benzer bir durum
Yani engel değil
Umut edişlerime
Belki deyişlerime!
Belki...
Gözlerindeki zümrüt mavisini
Yüzündeki ipek pembesini
Ya da sesindeki çağlayan yeşilini
Belki...
Ne tuhaf
Aslında biri bile yeter
Hatta umut ettirse
Hayal ettirse
Yeter...
Dedim ya!
Özleyebilecek miyim
Görebilecek miyim
Bilmiyorum!
Her zaman ki gibi
Bekliyorum...
Ansızın olacak biliyorum!

Murat Tuğci

Bekleyiş 3

Ansızın diyorum ya
En güzeli bu
En amansız
En yalansız
Ansız
Bir gelişin olacak
Bugün yarın
Bir zaman sonra kalan yarın
Son vurduğunda tam bir yarsın
Ansızınlığın en sonunda saklı
Şimdiye kadar gelen yarılardan
Hiç acıtmaz bu canı
Beklemekten tek ezası
Beklemek bu işin kolay yanı
Ne olur geldiğinde
Yıkma son fotoğrafı
Bırak bildik kalsın
Sızlatsın bırak...
Dedim ya her şeyi yaparım
Beklerim bile
Sen yeter ki gel
Amansız
Yalansız
Ansız
Beklemek bu işin kolay yanı
Bunu öğrenmek başkasına bir andı
Ne var ki bende bir ömür aldı!

Murat Tuğci

Bembeyaz Zamanı

Bir karakiş sabahı
Kalkmak istemesem de
Gitmek zamanı
Cam gibi her yer
Aynı film karelerinin kayması
Bir zamandı
Bir kare vardı
Kaydı
Yerden hiç kalkamadı
Son gülüşüydü
Yıllar önceydi
Bir bahar sabahı başlamıştı
Alacakaranlıklara kadar süren
Ertesi gün kaldığı yerden
Tekrar eden
Daha ertesi gün
Defalarca yüreğimi deren!
Karakış bu sonunda geldi
Aylardır uğraşmıştım
Beden olmaktan çıkmıştım
Gözyaşıydım hep yanımdaydım
O sabahta kar vardı
Bembeyaz bir giyisisi vardı
Kapıyı açtım
Günaydın canım
Usulca doğruldu
Bak dedi ne güzel bembeyaz
Olmuş mu
Canım dedim
Ellerin çok üşümüş
Çek yorganını üzerine
Hayır dedi
O çok renkli dedi
Bak bu ne beyaz
Bembeyaz
Bir an durdu
Zaman durdu
Güldü
Yaklaş dedi
Bu bana son değişiydi
Akan karenin duruşuydu
Bana günün en karasıydı
Azabın dünyadaki kısmıydı
Ona bembeyaz zamanıydı!

Murat Tuğci

Ben

Beni tanırırsınız
Hepiniz bilirsiniz
Ben sevdami yaşamayı
İsterdim sizlerden!
Ben gözlerimde gözlerini
İsterdim sizlerden
Ben ayırmamayı isterdim
Ellerimi ellerinden
Ben kaybolup da gitmeyi
İsterdim uzaklara, hayal ederken!
Ben yağmur yağdığında sevdim onu
Çiselerden kaçarken
Ben bilirdim ki
Hep oradaydı çiselerken
Ben kuşları izlerdim
Sınırsızca...
Uzaklara uçarken
Ben bulutlara gıpta ederdim
Yağmur bırakırlarken!
Ben hep yedi renkli bilirdim
Çiçekleri açarken
Hiç öğrenemedim siyahı
Karakalem çalışırken!
Hep özledim masmaviliği
Gökyüzüne dalarken
İçlerinden bir yıldızı sevdim
Öylesine gökyüzünde kayıp giderken
Hep kızdım diğer yıldızlara
Bakıp ardından hıçkırırken
Hep sordum onlara
Niye tutmadınız
Onu düşünüp yok olurken
Niye!
Buğulu puslu gözleri sevdim
Ağlamaya hazırlanırken
Titreyen ipek elleri sevdim
Tutmaya çalışırken!
Ben hasret kokan küf kokan
Sarı kağıtları sevdim yazarken
Sevda dolu dizeleri karaladım onlara
Çaresizce üşürken!
Sadece onu sevdim desem
Siz suçlayıp hükmederken
Yetişebilir miyim
O son trene, kalkarken
Kurtulur muyum acaba
Sizin gibi kaskatı yüreklerden!
Boşuna mı sevdim
Yıllar ziyan olurken
Kayıp sevdalar kentinde
Zorlamacasına yaşamaya çalışırken!
Sadece yalan gördüm buralarda tükenirken

Sadece sevdamı istedim
Sizler çılgın diye eğlenirken
Ben hep sevdamı istedim!
Olmaz hayır dediniz
Bari gözlerinin hayali dedim
Hadi oradan yok dediniz!
Sonunda gidiyoruz artık
Sizlere unutamayacağınız bir miras bıraktık!
Ben ve özlemlerim gidiyoruz
Gerisini siz düşünün artık!
Ben kim miyim?
Gitmeden onu da diyeyim
Ben bu yalan kentin
Umutsuz,
Uslanmaz sevdalısıyım
Bilemediniz ezemediniz
Sonunda yenildiniz!

Murat Tuğci

Benzese

Sana benzeyen birini aradı gözlerim
Benzese yeterdi
En az bir gün idare ederdi
Aradı gözlerim çaresizdi

Günü bildikten bilmeyesin
Sabah olmuyor ki
Gün ışığını kırıyor
Gece durmadan uğulduyor

Yine de yeterdi
Benzese yeterdi
Gözlerin diyorum gözlerim
Bir tebessümlük olsa yeterdi

Murat Tuğci

Bilmemeli

Tam bir saniyeydi
Sıcaklığını iliklerime doldurdum
Ağladım bir iki damlaydım
Elİne dokundum sıktım bırakmamalıydım

Bırakmalıydım gitmeliydin
Ağlamalıydım görmemeliydin
Sevmeliydim hem de çok sevmeliydim
Sevmeliydim canım kadar da bilmemeliydin!

Murat Tuğci

Bir Bardağa Sakladım

Yanına çokca fotoğraf
Bir dolu ağdalı söz
Koymaya kıyamadım...

Adını fısıldadım içine,
Kimse duymadı ama merak etme...
Yudum yudum İstanbul ve nefesim,

Yani sen...
En çok sen!

Murat Tuğci

Bir Köşede

Güneş tam tepede
Kavuruyor Ağustosun ortasında
Ben mi, bir köşede donuyorum!
Pamuk gibi kar dışarıda
Donduruyor Ocağın başında
Ben mi, bir köşede kavruluyorum!
Umutsuzluk yokuşunda sevdalanıyorum
Gün aydınlandıkça seni kaybediyorum
Sadece yıldızlar dost oluyor bana
Hiç aydınlanmayan gecelerimin karanlığında!
Bir ara duydum...
Sadece deniz ağladı kayboluşlarıma
Arada bir çıldıran o masum dalgalarında
Çok istedim olmadı...
Bu acemi gönlüm unutamadı
Geceler gündüzlerini bulamadı
Anladım tamam!
Senin gibisi hiç olmadı
Kimse beni bir köşeye atamadı!

Murat Tuğci

Bir Sevda Boyunda

Duyuyor musunuz
Uzaklardan geliyor
Uzaktaki dalgalardan
Yanımdaki kayalara vuruyorlar
Hırçınca
Delicesine ses çıkarıyorlar
Dalgaları kovalayan rüzgar
Fısıldıyor bildik nağmeleri
Rüzgara yoldaş yağmur
Teselli eder çisesi
Umut mu
Yok getirmedi hiçbirisi
Hepsi geldi ama
Elleri boş
Hayatım kadar boş
Kısacık hayatım
Bir sevda boyunda
Anlık...
Hayallerimle uzayan
Durmadan yakıp kavuran
Hayatım
Öyle uzun boylu değil
Uzun uzadıya anlatılır değil
Bir sevda boyunda
Azıcık
Kısacık
Anlık...

Murat Tuğci

Bitmeyecek

Hep derler ya
Öyle...
Birer birer dökülür yapraklar
Solup gider nice hayatlar
Burada mı...
Yalnız bir adam var
Gece gündüz sensizce ağlar
Bir ayrılık öyküsü bu!
Dedim ya hep böyle başlar
Gözler hep arar bekler
Eller hep titrer onu ister
Ne çare!
Heyhat!
Uyan artık be!
Geri gelmezler
Ne fark eder ki
Delicesine sevseler
Adam sende!
Boş ver gitsin
Yüzün eskimesin
Kederinse silinip gitsin!
İster bilinsin ister bilinmesin
Katıksızca,
Adamca,
Sevmekten vazgeçemezsin!
Yakışıyor mu sana
İsyan etmek ya da yenilmek
Tek bir yolun var
Savaşmak ve de yenmek!
Sonunda varsa bir de sevmek,
Katıksızca ama adamca sevmek!
Yakışır mı hiç boş yere dövünmek
İşte sen sensin
Böylesin be adam!
Hep dersin ki
Bitmeyecek bu sevdam
Yıllar sürse...
İçin için ağlasam
Hayaline bakıp bakıp
Uzaklarda kaybolsam
İnanın!
İnanın ki bitmeyecek!
Katıksızca,
Adamca,
Korkusuzca yaşayan bu sevdam!

Murat Tuğci

Bu da Gerçek

Elin oldun
Ya, sonunda!
Bunu da yaşadım
Ya, sonunda!
Sonunda...
Kalmadı!
Zerresi bile hüznün
Kalmadı!
Kırıntısı bile hazanın
Kalmadı!
Damlacığı bile sevdamin
Kalmadı!
Kazıntısı bile adının
Kalmadı!
Kalmadı!!
Kalmadı!!!

Murat Tuğci

Bu Sefer

Alışık olmadığımından değil
Korkumdan sanırım
Bu defaki kaçışım
Bir kere daha yenilmek
Bir defa daha öne
Kaldırmadan sadece öne
Eğmek başımı
Ne kadar acıtır bilemez
Bu örseli canı
Bıraktım kendimi
Sadece kendi hızım
Akıp gidiyorum
Birileri ben derken
Sıradan yine gündüzler
Geceler sırasından
Açıldığında tan
Hayal geliyor
Giriveriyor küçücük kapımdan
Gülüyor
Yaşıyor istediğinde
Gidiyor
Zamanım doldu diyor
Ben
İki büklümüm kapanımda
Sadece izliyorum
Sadece gözlerim iş görüyor
Kıvrılmışım
Hareketsiz
Çıt çıkarmadan
Hayali izliyorum
Zamanla eş zamanda akıyorum
Bir hayale bir kendime bakıyorum
Bu kez kendim için kaçıyorum
Bitmesin diye
Elimde kalan kum taneleri
Deniz kabuğuna dönüşsün diye
Belli olmuyor sanıyorum
Sıkıyorum
Ellerimi
Dişlerimi
Gözlerimi
Hayali izliyorum
Kaçıyorum yani
Bitmesin diye
Deniz kabuğum hep aynı
Aynı melodiyi çalsın diye

Murat Tuğci

Cesaret

Beklemek ve beklediği konusunda net tarifler yapmak için şair olmaya gerek yok aslında. Biraz cesaret yeterli.

Ancak, vazgeçemiyorum... Cesaret çok yavan geliyor, çok hissiz geliyor. Soğukkanlı olmak zorundasın ya! Çarpmayınca yüreğim, eksik kalıyor bir şeyler... İtiraf etmek için hayal kırıklığımı, yalnızlık çukurunda boğulduğumu, tümünü haykırmak için cesaret lazımdı. Ona şüphesiz yok da, söylemezsem olmazdı. Yazmasam olmazdı.

İmkansız aşk derler ya, ulan imkansız aşk mı olur? Bu iş zor derler ya, ulan kolay olsa kavuşmanın anlamı mı olur? Uygun değilsiniz, uygun değiliz, farklıyız olmaz olamaz derler ya, ulan aynı olsak bu sevmek mi olur? Zincirlerin kırılmadığı, duvarların yıkılmadığı, avuçların kanamayıp gözlerin ıslanmadığı aşk mı olur?

Cesaretmiş...

Teslim oluyorum, silahsızım...

Bundan büyük, cesaret mi olur?

Murat Tuğci

Çaresizlik

Dışarıda kar yağıyor
Yeni filizlenmiş umutlarıma!
Hani mevsim bahardı
Çiçekler açacaktı sevdama!
Hepsini bembeyaz bir kabus kapladı,
Kurtaramadım hiç birini,
Birer özlem kokusuydular,
Şimdi hepsi soldu gitti!
Ne olursun,
Kurtar beni ellerinden,
Hiç bırakır mıyım,
Bir uzansam tutsam elinden!
Onlar mı?
Ne anlarlar ki
Riyasız hasretlerden!
Süzülüyor şimdi,
Hüznümün gözyaşları,
Eskimiş yüzümden!
Çaresizlikten başka bir şey
Gelmiyor yaralı ellerimden!

Murat Tuğci

Çayım yani Canım

Bir bardak,
Eski, çok eski, koyu mavili tabak
Motorla karşıya geçiyorum
Soğuk çok soğuk...
Yanına çokca fotoğraf,
Bir dolu ağdalı söz, Koymaya kıyamadım...
Adını fısıldadım içine,
Kimse duymadı ama,
Merak etme...
Yudum yudum İstanbul ve nefesim,
Yani sen...
En çok sen!

Murat Tuğci

Çıkmaz Sokak

Çok yaklaşmıştık
Birkaç gün sonra çıkmazdaydık
Ayrılmıyaydık kim bilir ne can yakardık
Olmadı, aslında bizi yaksa da, iyi oldu ayrıldık

Sana dokunmamak için çektiğim çile
Senin günahı işlememek çaban
Bu devnimde belki unutulmayacak üç saat
Bir de yakan yıkan mahveden son saat

Üç saat içinde, eline dokunuşum
Yüzüne bakışım ve aşkım,
Sıkışıp kalışım çaresizceliklerim...
Son saat, ağlayışımız elini tutuşum vedom!

Doğrusu bu
Zoru da zordası da zorbası da
Ben çok mutluyum bu karanlıkta
İkinci adım son aşkım tek kazancım...

Murat Tuğci

Çile

Çok yakınım bu defa
Çileyi çözmeye
Ellerime sarıp yumak etmeye
Tam başlayacağım
Saracağım bedenime
Ellerim kıpırdamıyor
Yine bağlı
Yüreğim de aynı
Ne kadar zorlasam olmuyor
Dokunulmuyor gözüne
Anlaşıldı ki
Bu da bildiklerden
Kördüğüm!
Gördüğüm bu çile
Çözülüyor işte
Sevsen nesin sevmesen kimsin
Mecbur dinleyeceksin
Yalnızlığın kördüğüm senfonisini
Bak bir nota bile sekmiyor
Bildiğini işliyor
Kördüğüm bu çile
Neresinden kessen olmaz
Eskisi gibi sarılmaz
Asla duraksız olmaz
Ama meraklanma
Yalvarsan da senin gibisini
Asla bırakmaz!
Gördüğün bu işte
Bu kördüğüm bir çile!

Murat Tuğci

Değildi Dinle

Çiçekler solsun diye değildi
Yazdıklarım anı değildi
Herşey seninle başlamış değildi
Lakin hikayemin sonu sensiz de değildi

Değildi dediğime bakma belki de değildi
Doğru değildi içimdeki saklıyı kırmak değildi
Canımı yakmak değildi bu, bu aslında hiçbir şey değildi
Seni çiçek sanmak seni anı saymak akıldan değildi

Sensiz bir hikayeyim nasıl bak dinle
Seni şimdiki sanmak hataydı dinle
Şimdi gözündeyim canındayım eksiksiz dinle
Seni yok çiçekleri soluk saymak nasıl dinle...

Murat Tuğci

Deniz Aşırı

Taktım ardıma tüm adam olmaz yarılarımı
Çıktım yeni bir seyir ü sefere
Yelkenlerimi sızılarım dolduruyor
Pusulam yeni kaderlerimi gösteriyor
Ellerim yeni rotamı gösteriyor
Elimde bir eski kağıt parçası
Çıkamaz yolun haritası
Yerim kalın kırmızı dairenin tam ortası
Zaman geliyor
Kalın halatlarım çözülüyor
Yolculuk ağırdan alıyor
Yanımda değil bildik yol arkadaşları
Bu kez farklı
Sanki deniz aşırı
Daha bir başka
Bildiğim gibi değil dalgaları
Selam duruyor muhitim
Herkesin başı öne eğik
Aynı şarkı
Dinmeyen göz yaşları
Nereye gidiyorsun hani hep beraberdik
Önce kıyıdan yükselen
Sonra ardımdan gelen
Sonunda nefesi kesilen
Ardımdan yetişemeyen
Gözlerime yol boyunca çöken
Aynı şarkı
Dinmeyen sessiz göz yaşları
Anlamıştım ya
Galiba yanılmamışım
Dedim ya
Aynı şarkı
Galiba yolculuk bu kez deniz aşırı

Murat Tuğci

Doldur Kadehimi

Uzun sürmedi geldim
Koy bir kadeh biraz da buz
Dondur zamanı son geceye
Yudumla bakalım iki heceye...

Giderim ben bırak tutma elimi
Giderim bulurum sarayını evini
Düşmem bilesin son gece tuttun ya elimi
O sıcaklık yeter söndürmez asla yüreğimi...

Murat Tuğci

Dört Onbeş

Günler içinde bir gün seçtim
Dedim ki bir Kadıköy'e ineyim
Öylesine özlemiştim ki
Denizden inecektim

Yıllar var binmemiştim
Eski ahşap koltukları
Can yelekleri tavandadır yazıları
Biraz değişmiş ama değer!

Bir köşeye cam kenarına
Sanki cam yok da
Atlayacağım anılardan bir ummana
Oturdum en boş olanına!
Bekledim ki hareket etsin
Etsin ki gideyim
Eskiden kalma ahbablarıma göreyim
Onlarla bugün biraz yarenlik edeyim!

Vapur ayrılırken iskeleden
Aynı ses yükseldi büfeden
Çay simit sıcak sahlep ve kola
Hepsini bildim de
Bu sonuncusu ne ola

Demiştim ya biraz değişmiş
Herhalde ondandır bu zorlanma!
Başımı çevirdim önce sola
Ne insanlar bilirdim eskiden
Baktım ki hepsi nerdeyse yeni moda!
Camdan dışarı bakınca
Yine eski ama unutulmaz bir acıma
Kaçıranların üzerine kapı kapanmakta

Yıllar önceki gibi
Saat dört on beş vapuru gibi
Üzerime konulan son tahta gibi
Toprağın altına girmişim gibi!

Sözleşmiştik...
Saat beşte aynı yerde!
Yalvardım açın kapıyı
Çekilmiş olsa da iskele
Ben uçar binerim diye!
Açmadı...
Duyamazlıklardaydı hiç umursamadı!
Son kez görüşecektik...

Belki de tekrar birleşecektik
Yeniden canım diyecektik!
Açmadı...
Duyamazlıklardaydı hiç umursamadı!

Hatırımda kalan son anı
Elimde ezdiğim gülüm
Gülümün tek dikeninden bir ölüm
Parmağımda bir damla kan

Kanayan ise koca bir can!
Yüzünde gezdirdiğim parmağımı
Artık kanayan yaramdı
Dört on beşe
İskele vermeyişim bundandı!

Murat Tuğci

Dur

Elime dokun ne olur
Dön ne olur
Kalk öyle soldurma gözlerini ne olur
Ne olur kalk da yine konuşma kalk ne olur

Ne demiştik
Tümden sonra sona doğru
Tutacaktın elimi
Dokunup öpecektim gözlerimi

Gittiğin gün gibi
Gün gibi her şey
Karanlık yaklaşıyor gün kayboluyor
Gidiyor diyorlar, ne olur dur canım, canım yanıyor

Murat Tuğci

Dursana

Kalbimin hükümdarını bulacağım diyeydi her şey
Hüküm senin dedim hey
Dön ardına çıkar ellerini ceplerinden heey
Hükümdarım canım senin içindi her şey

Kalbime öğret seni nasıl seveceğimi
Ne zaman elini tutup öpeceğimi
Öğret hükmet kalp kırık bilemiyor seveceğini
Ellerimi tut yüzünü öğret bilmiyorum seni

Dur nereye gidiyorsun
Bildim hüküm başka aşk başka diyorsun
Dur gitme ne olur tamam bırak hüküm dursun
Gel kalbim canım ömrüm aşkım senin olsun!

Murat Tuğci

Dün Gibi

Dün yanlışlıkla fotoğrafını gördüm
Gezdim yanlışlıkla sizin kaldırımında
Düştüm yine eskisi gibi
Hiç beceremezdim ya yine eskisi gibi...

Dün her şey yanlışlıkla oldu
İlk tanıştığımız gün gibi
Senden ilk nefret ettiğim gün gibi
Hepsi yanlışlıkla oldu, aynıyım aşığım dün gibi!

Murat Tuğci

Dünya

Dünya dedikleri
Sanki yıkılmayacak bir sahne
Yalan alemin mağrur sakinleri
Bu sahnenin oyuncularını
Kimler mi seyreder
Onları ve oyunlarını çaresizce
Yalan diyarının bu uslanmaz
Umutsuz sevdalılarını

Murat Tuğci

Düş

Çok düşündüm
Tek düşümdün
Hep düşündüm
Sendin düşümdün

Sessizce düştüm
Anlamadılar düştün
Ağladım düştün
Can düşümdün

Murat Tuğci

Eksik Satırlı İtiraf Senfonisi

İtiraf ettik
Nasıl oldu anlayamadık
Dökülüverdi kelimeler tutukluyduk
Hasretten zor zaptettiğimiz ellerimizdi tuttuk

Hasret neydi ki neyeydi
Dökülen kelimeler ağırdı
Lazım gelen anlamak mıydı
Ne ettik gerçekten itiraf mıydı

Günlerin getirdiği alışkanlık
Kaybetmenin endişesinden olma kıskançlık
Yalnızlığın kabusundan devşirilen bağlılık
Adı acı aşkı kendinden menkul suçlu kadınlık

İtiraf bunun neresinde
Ertesi sabah başlayan kaçışta mı
Değişmeyen biraz anlam yüklenen bağlılıkta mı
İhtimaline kıymamacasına beklenen aşkta mı

İtiraf edilene gelince,
Dinle sadece önce sence,
Sonra bence ve en son yine sende...

"Başkasına teslim edilemeyecek kadar önemli lakin adı konmamışın bir tür sevginin harmanına yaslatılmış bir adamdan bir kare; bir gün belki diye çevrilmeye hazır bekletilen ecebice yazılı metin misali... Çok iyi, çok çok iyi den başka sıfat takılamayan bir adam. İkinci adam, beşinci hatta ve hatta sonuncu adam... Kal burada bir yerde... Geçme koyu kırmızıdan! İşte tam burada kendini gösteren sonsuz adalet! Acıma denmese de, kıyılamayan güzel delimsi bir ruh. Arafta kalmaya değmeyen, lakin arafta bıraktığının bilinciyle yükselen sonsuz adalet... Üzerinde tekrar gereği düşünülen ve tüm iyi niyet ile temyiz edilen. Karar! Yapamam, şu anda yapamam! Git diyemem ki... Kal deyip te, ne vereceğim belli değil ki... En az bu kadar yıl, şu kadar gün. İtirafım da yetmedi, iyi hale. Mahkumsun sonsuz aşkımın, bedbaht ruhumun, her şeye rağmen isteyen bedenimin o devasa ve de seni yutmaya hazır gölgesine! Mahkumsun... "

...
" Öyle korkuyordum ki. Olanca gücümle geldim. Girdim, o kopkoyu simsiyah dünyana. Önceleri yapay ışıklar ile buluyordum yolumu. 45 yıldır var olduğum, canım İstanbul un eski yeni fark etmeksizin tüm ışıklarını keşfetmeye başladığımdaysa işler çoktan değişmişti. Amansızca sana adanan sabahlar, günler, akşamlar ve geceler... Başkasına katran karası, sana bana ömür aşısı o geceler... Bir defa bile uğramadığım İstanbul sokakları ve sen ve ben... Dinmeyen yalnızlığım yanında, her gün körük alan acın. Dayanıklılığım, acını ve sonsuz aşkını dinleyişlerime... Dinmeyen ben yaptıkların, gittilerin, dünyanın en yüksek binasından aşağı bırakılışınızın bitmek bilmeyen isyanı! Her seferinde çekip çıkarmak isteyişlerim ve sonuçsuz kalışı. Böylece geçen sayamadığım günler ve biriktirdiğim güven. Duruşum tüm yalnızlığıma karşı, dimdik ve delikanlıca! Çok istedim ya, sadece dokunmak, tutmak ve tutulmaktı. Kim olursan olsun, sağlam bir yürekti. Sen miydin, bilmiyordum. Bilsem ne olacaktı? Yapamayacaktım ki! Direndim, dayandım ve her türlü zayıflığım ve de açlığım beni esir almaya kalktı. Dayandım, olabildiğince ve çok azdı düştüğüm. Beni itmelerine bile, örselemelerine bile, gerçekten evladiyelik bir dilsiz uşak gibiydim... İttin, hem de çok... Bir an gelince ve sen ne hissettin bilemeyince! Yine direndim ama dayanamadım.

Gönderme ne olur, gönderme dedim. Dedim işte... Dayanamadım, canım itirafımdın artık. İmkansızın sahnedeki parıltısıydın. Biliyordum perde kapanınca ne olacağını. Büyük kadındın ya... Biliyordum, olacakları. Bugünü, dünden biliyordum. Yine de kıyamazdım. İhtimaline değerdi be, büyük kadın. Adaletine teslim ettiğim küçük ve beceriksiz kalbim... Ona, biliyorsun ki, laf anlatmam çok zor... Aç ve muhtaç... Onu anlamam da zor... Ne dediğini bilmiyorum bu sıra. Şunu biliyorum ve itiraf ediyorum... İyi geliyorsun be, ne olur kaçma. Canıma, ruhuma, bedenime ve de umuduma iyi geliyorsun. Senden bir şey devşirmeye çalışmıyorum. Sadece yaşamak istiyorum. Her şeye rağmen. Devlerin aşkına ve o dev gölgeye rağmen... İkinci ya da sonuncu adamlığa rağmen! Adam gibi olacaksa olsun... Tüm ihtilafına, tüm itirazına rağmen. Arafta, arada derede ya da köşede değil... Ellerinde, omzunda ve de yüzünde ve de yüreğinde... Seviyor muyum onu bilmiyorum... Uygun muyum bilmiyorum... Aşk diyorsun ya, bilmiyorum... Bunca bilinmeze bunca ön yargına bunca itilmeye ve bunca ekşiye rağmen... Acının ortasına hatta bizzat acının anlamına kamikaze dalışı misali talip oluyorsam... Bir sebebi vardır elbet... Korkmuyorsam bir sebebi vardır elbet... Hissetmekle işlediğim 45 liğime iğne ol diyorsam, bir sebebi vardır elbet. İtiraf ediyorum ya, seni çok istiyorum. Yaşamayı, görmeyi, sevmeyi ve de aşkı tatmayı çok istiyorum. Dokunmayı sana ve yüreğine... Ellerini sımsıkı tutmayı ve o denize haykırmayı... Kalanı seninle tamamlamayı çok istiyorum... Final senin... Söz veriyorum, nereye ve kime istersen git... Hayatımın ve hayatının kalanına değersek, gerisi için sana verebileceğim en değerli şeyim yine sensin. Gidebilirsin... Değemezsek de, ayrılık hediyem en değerlim... Sevme ihtimalim, belki de dünyadaki sonsuz saadetim, son ihtimalim... Sensin! Al kendini, git o küçük sandığına! Var git, sonsuz aşkına! Seni, bu kadar çok seviyorum... İtiraf ediyorum işte!"

Son mısrası olmayan şiir, tek satır, o da sende!

Murat Tuğci

En Sonu

Senin her şey
Bunu da al götür
İçinde neler yok ki
Pembe renkliler
Masmavi düşler
Kızarmış isyanlar
Solmuş yüzler
Sarıcacık hayaller
Kapkara gündüzler
Her şey içinde
Cesaretin varsa al
Bunu da al götür
Götür ki rahat edeyim
Uzaklarda bile olsan
Bileyim ki bir parçam seninle
Senin ellerinde
Ama ne cesaret
Ne sende ne bir başkasında
Götüremezsiniz!
Alamazsınız!
Sökemezsiniz!
Yüreğim
Derin sızılarla bağlı o
En büyük çarpıntılar
Sökemedi ki
En büyük acılar
Dağlayıp yok edemedi
Yedi renklidir
Benim canım yüreğim!
Yedisi de birbirinden sağlam!
Birbirinden gerçek!
Dostlarımdır benim
Her an yanımda
Can dostlarımdır onlar benim!
Nasıl bırakırım
Sen istesen de istemesen de
Ben verir miyim bir düşün
Hep al senindir dedim
Senin, sadece senin
Sen beni duymadın bile
Duymazlıktan bile gelmedin
Varsaymadın bile
Şimdi nasıl veririm
Her şeyimi bu yüreğimi
Senin gibi kurumuş,
Toz olmuş,
Kararıp pörsümüştü,
Eski, kırmızımsı bir güle

Murat Tuğci

Eskitilmiş Hülyalar

Kapıyı çekiyorum
Bir iki isteksiz adım
Merdivenlere yakalanıyorum
Ağırca iniyorum
Bir kapı daha
Izdıraplarımı ardıma bırakan
Hayallerime yol açan
Bir kapı daha!
Tahtadan
Açık mavi ama eski
Sağlam olmayan çerçevesi
Çürümüş koptu kopacak
İki menteşesi

Açıp çıkıyorum
Eski bir yola
İki evin arasında!
Bir gece vakti
İki seyyarın fersiz ışığında
Atılmıştı temeli
O günden bu güne
Örselense de bir kaç yeri
Hala kapı gıcırdayarak açıldığında
Adımımı attığımda
Karşımda!

Dikkat ediyorum ama
Her adımı saydığımda
İncinmesin yolum
Dökülmesin daha fazla!
İlerliyorum biraz daha hızlıca
Bir zamana sonra tren istasyonu
Pek çoğunun başı ya da sonu
Sonlarımın yazıldığı yer bu
Koşarak çıkıyorum basamakları
Biraz para bir jeton
Yeni yerlere gideceğim
Yazacaklar yine bir son!
Bekliyorum biraz tedirgin
Görünüyor uzaktan
Geliyor yaşlı dostum
Eklemiş herkesi birbirine
Yılların yorgunluğu düşmüş üzerine
Aksi bir ihtiyar gibi
Kızarak geliyor herkese
Açıyor kapılarını
Ben gibi uslanmaz delilere
Bayağı da gürültülü bir yolculuk
Fasılalarla devam eden bir soluk!

Hep sürececek değildi ya
Sonunda duruyor
Derin bir iç çekiyor
Buraya kadar diyor

İniyorum ve yürüyorum
Arada bir dönüyorum
Bakıp el sallıyorum
Her şey için sağ ol
Sağ ol diyorum
Kararımı hemen veriyorum
İskeleyle yöneliyorum
Biraz yaklaşınca
Deniz kokusuna varınca
Dur diyorum yapma
Gitme geri dön
Durduruyorum önce benliğimi
Bastırıyorum özlemlerimi
İlikliyorum hayatımın özetini
Ceplerim ile buluşturuyorum ellerimi
Bir kaç adım sonra
Orada
Bir ayağım kaldırımında
Bakıyorum karşıya
Oraya hayal sokağıma
Gün ne de açık
Her şey öylesine acımasızca açık
Hepsi nasıl da eskimiş evlerin
Ortalık darmadağınık
Neyi varsa terk edilmiş izbelerin
Çok acı ama açık
Gün gibi açık!

Bir ses
Kulağımda fısıltı makamında
Dinliyorum ne diyorsa!
Dalgalar bak vuruyorlar
Sana yaklaşıyorlar
Her birinin üzerinde bir tane var
Hepsi de senin
Kalanların
Aynı kadere kurban olanların
Hepsini yüklenmişler
Hepsi sana yaklaşıyorlar
Bunlar onlar
Sana ait olanlar
Eskitilmiş hülyalar!

Murat Tuğci

Fanus

Sımsıcak bir dokunuş
Bir temas
Tenden ya da senden
Bir gülümsemecik
İçten ya da yalandan
Dünyanın rengini saran
İşte o zaman sarı sapsarı
Derin bir hazan sarısı
Hiç olmadı beyazımsı
Hep gri hep ayaz
Dumanlı bir dünya
Hiç görülmüyor bir rüya
Bak işte tam ortada
Alacamdan bir fanus
Fanusta bir kabus
Uyansam ne yazar
Her tarafım alacamdan
Dışarıdan yakan
İçeriden donduran
Bildiğiniz o alacamdan
Bir fanus
Fanusta bir kabus
Uyanmadan sürer
Nefesin yettiğindeyse
Koşarak gelir keser
Aman vermez soluğuna
Bırakmaz sanma
Bırakır bir an
Kısa bir andır ama!
Seni kandırır...
Bir köşesinde kabusun
Tam tepesinde fanusun
Sımsıcak bir dokunuş
Bir temas
Tenden ya da senden!
Yanında tam da tepeden
Yalandan bir gülümseme
Anlatır sana
Olamazsın dışarıda
Uzanacaksın sonsuzluğa
Alacamdan kabus fanusunda!

Murat Tuğci

Film Bitti

Eski filmlerden bir karenin eserisin
İyi ki de sevmişsin
Çok özelsin
Bıraktım yüreğimi kendine seni özlesin

Sevmişsin dedim itiraz etmedin
Biliyordum anlamıştım diyemedin
Biliyordum çiçeğim biliyordum
Bana hayır diyemedin

Filim bitti...
Yanımdaki koltuk boş
Ellerim boş çaresiz
Sağa düşen başım sensiz...

Film bitti!
Gözlerim açık izliyorum
Şaniye arayla gülen gözlü yüzün geçiyor
İzliyorum ağlıyorum gidiyorum bitiyorum...

Murat Tuğci

Fotoğraf

Az evvel bir kutu karıştırmaktaydım
Durdum kaldım zaman geriye sardı
İlk güne gittim belli ki kalacağım sandı
Onca fotoğraf arasından acımadı çekti aldı

Murat Tuğci

Gecenin Sabahında

Seninle
Sessiz geçen
Bir mr bir çırpıda özetleyen
Bir gece
Sadece sessiz bir gece
Sabahında sadece sen ve ben
Sadece ellerimiz
Her sıkı sıkı tutuşumda
Sensiz ya da sessiz kalmak istemeyişim
Sabahından sonra her karanlıkta
Her yarısında
Gndzden değerli
mrmn kalan günlerinin yazılmamış günlüğü
Sadece ellerimiz
Her sıkı sıkı tutuşumda
Seni de kaybetmek istemeyişim
Tek bir gece
Seninle sessiz geçecek
Tüm yanlışlarımı silecek
Tek bir gece...

Sabahında
Artık yarıları yok
Eşareti yok
zgrz seniniz benimiz
Sadece sımsıkı tuttuğum ellerimiz

Murat Tuğci

Gerçek

Sessiz kalamadım
Sensiz hiç olamadım
Şevmekten alıkoyulamadım
Özlemlerimi hiç saklayamadım
Düşlerime gem vuramadım
Ellerine dokunamadımsa da
Fark etmedi
Hiç bitmedi
Anlıyorsun ya!
Sensiz hiç olamadım!

Murat Tuğci

Gerçekten

İlk gördüğümde
Haydi canım
Gerçekten...
Ne gerçekten, ilkinde mi gerçekten?

Doğru söylemiyorsun öyle sanıyorsun
Yok doğru gerçekten, ilk gördüğümde...
Yahu imkansız hep aynı hikaye, gerçekten!
Gerçekten...

Neden inanmıyorsunuz
Bir an eline dokundum
Aylarımı bu anla doldurdum
Elini bir kere tuttum sonu tutmuşum

Gerçekten!
Neyiniz gerçek ki gerçek alır satar oldunuz
Bir anlık göze dokunuşa bir gün durur muydunuz
Gerçekten ne anlarsınız, gerçekten...

Murat Tuğci

Gereği Düşünüldü

Karar...
Gereği düşünüldü
Hepiniz mi düşündünüz
İlk kez düşündünüz onu da bugün düşündünüz

Karar...
Gereği...
Tamam uzatma hazırım
Söyle hangi zindan hangi kaç duvar!
Hangi kaç durmuş saat...
Hangi imkansız aşk
Hangi gül yüzlü...
Bir isim ve bir zindan uzatma...

Onunla zindansa hükmün
Hayaline dokunuyorsam neresi zindan
Onsuz gökyüzüyse bana en dar zindan
Uzatma gereğini düşün(de) yaz bir isimle zindan!

Murat Tuğci

Gidiyor

O kadar umutluydun ki
Beni bile tutsak ettin
O kadar inanmıştın ki
Beni bile çektin
Bu bitmeyecek tragedyaya
O kadar ağladın ki
Ben bile ağladım içimden
Karşı koyamadık
Yapamadık duramadık
Yakında alırsın
Taşıyamadığının haberini
Kızma ne olur bir de
Ağlama!
Bu kadar işte
Beceremedim tutunamadım
Aslında öylesine sağlandılar ki
Sen ve hayallerin
Hayallerim azmim dayanağım
Yetmedi pes dememeye
Şimdi son
En uzaktaki en yakınımda
En olunmazı en olurunda
Ne demeliyim
Körelmiş bir bıçak elimde
Umudumu kesmeliyim bir hamlede
Neyse öyle işte bekliyorum
Sanırım sessiz karanlık olur
Soğuk olur
Yavaşça gelir ve gidersin
Çekilirsin bu olmazların içinden
Belki de görüşürüz!
Ne olacağı bilinir mi
Elde kalanın hepsi
Bir kaç parça yaralı umut
Umarlar ki kovalamaca bitmez
Ne olacak sonu
Umarlar ki sonu hiç gelmez!

Murat Tuğci

Görüş Günü

olmuştu camdan dama
Kucak açmıştı damı yıkan gama!
Esarettir biter sandı
Ne var ki nice yılları saydı!
İki çaprazın aydınlığında
Avlunun tam ortasında
Voltaların sonunda!
Elinde solmuş siyahtan torbasıyla
Kır saçlı bu adam rızkını aramakta
Torbayı heyecanla karıştırmakta!
Çocuk gibi
Bağdaş kurmuş avluya
Etrafı keserek torbayı açmakta!
Her zamanki gibi
Taze kırmızı bir gül yeşil yaprağıyla
Gülün getirdikleri de kendi kokusundan
Göğsüne bastırıyor
Hepsini içine çekiyor!
Büyüyü bozan ayak sesleri
Gelen adam kara elbiseli
Kalın sesiyle bağırıyor!
O yöne kulak kabartıyor
Ses belli belirsiz geliyor
Yarın görüş günü diyor...
Gözleri birden parlıyor
Parlamadan daha çabuk sönüyor
Kalan iki çaprazda kararıyor!
Yıllar öncesine ilk güne dönüyor
Mektubunun son kısmını tekrar okuyor...
Gülüm
Öğrendim ki yarın görüş günüm!
Sızlanmalarımın
Boğularak ağlamaklarımın
Çektiğim bu azaptan
Yıllardır okuduğum bu yazıdan
Görüş günüm!
İlk günüm bu gülüm
Neyimiz varsa getir
Hepsine kokunu sindir
Doyayım ne gelirse
Hepsine bir seferde!
Üzülme gülüm
Burada geçmez ya kalan ömrüm
Yarın işte görüş günüm
Azı gitti çoğu bu gülüm
En uzun günüm
İlk günüm
Görüş günüm!

Murat Tuğci

Gül

Sessizce yaklaştım
Gül dedim
Haydi bir kez
Son kez
Gül!
Sırtın dönük
Başın öne eğik
Dönüp bakmadın
Tek bir fısıltını dahi duymadım
Ne konuştum
Ne konuştun
Sadece gül demiştim
Bir kez olsun
Tamam son kez olsun
Gül!
Ne olursun
Gülsene...
Yüzüme haykırırsana
Ahmaklığımı
Boşa kürek çekmişliklerimi
Anlamsızca Gül deyişlerimi
Şusuyorsun!
Öyleyse...
Gül ne olur
Bir kez
Ya da son kez
Ama Gül!
Solma sakın
Böylesine aciz
Böylesine direnmesiz
Boynunu bükme
Söndürme sakın
Kızıl yangınlarını
Sarı hayallerini
Beyaz sevinçlerini
Pembe düşlerini
Söndürme
Düşme ne olur
Düşme ellerime
Ölme ne olur!
Sadece gül!
Güllüğünü yap sadece
Haydi bir kez
Belki de son
Fark etmez
Gül dedim
Gül!

Murat Tuğci

Gül Sima

Herşey yolundaymış
Haberini getirdiler
Yaraların sarılmış hatta iz kalmayacakmış
Çok kahrettim gül yüzüne izi düşecekti diye

Aynı mağrur eda aynı gözler
Görmedim tabi anlatılanlardan çıkan
Bir de biliyorsun seni görmek istediğim gibi
Yirmi yıl çok ondan geriye sayar gibi...

Şimdilik elveda gül simalım
Geriye sayalım
Haydi gel yedide buluşalım
Üç vakit iyidir, yine aynı yerde dokunalım...

Murat Tuğci

Gün

Gün bu!
Birinci dersin ders notu
Gün gelir de benim olursan
Zaman işte o zaman
Zaman olacak
Adam olacak!
Yeniden başlayacak
Saatin tik takları
Saat hiç durmayacak
Asla yanılmayacak
Ne ileri ne geri
Hep o bildik melodi
Tik tak tik tak!
Yolculuğumuz çok kolay olacak
Seninle
Sonsuza doğru
Zamanın içerisinde
Bilinmez bir yere
Hiç can yakmayacak
Seninle
Sessizliğe doğru akacak
Seninle
Senlikte boğulacak!
Hiç zor olmayacak
Dinle bak
Tik tak tik tak!
Gün bu!
Birinci dersin ders notu...

Murat Tuğci

Gün Zamanı

Güneşin doğmadığı yılların devri
O yıllardan bir yıl
Bir yılın içinden bir gün
Gündüz mü gece mi
Aşikar değil
Kafamı kaldırıp bakıyorum
Her tarafta şamdanlar
Üzerlerinde
Yanmaktan harap düşmüş
Kara mumlar
Zorla ışık veriyor hepsi
Kamçılıyor sanki birisi
Durum biliyorlar
Biliyorlar da duruma göre yanıyorlar
Nerden çıktı şimdi bu mumlar
Dinle bak!
Sana benim ağızdan anlatıyorlar!
Seni beklemekle geçti
Sayamadım onları hiç
Sonraları bilemedim gün nedir
Başı nerde sonu nerdedir

Bekledim sadece
İsteyerek bekledim
An geldi yenildim
Her tarafımı kemirip bitirdim
Duruldum ama bitmişim
Kafamı bir kaldırdım
Yine onlar
Yedi kollu sekiz kollu
Tek kollu şamdanlar
Yolcuları aynı
Kara siyahtan mumlar
Alay ediyorlar
Alev kıpırdatıyorlar
Bir an yine dalıyorum
Aynı rüya
Yüzün saklı avucumda
Açmaya korkuyorum
Sanki açınca çıkmayacaksın
Göremeyeceğim sanki
Elime sıkıştırdığın küçük resmini
Çalmışlardır sanıyorum
Kara mumlara kahrediyorum
Korkuyorum ama açıyorum
Yavaşça açıyorum avuçlarımı
Birinde dikenini parmağımda
Kuru bir gül
Birinde buruş buruş
O küçük resim
İşte benim tüm ganimetim

Tekrar kendime geliyorum
Yüzümde bir sıcaklık
Kara mumların siyah alevi
Yakıyor acımasızca
Bak sen şu bücür mumun yaptığına
Devam ediyor alaylı alaylı yanmaya
Hayatımı karartmaya yemin etmiş
Uyandım ama bilememiş
Günün sonu gelmiş
Günler yılları çekip getirmiş
Şimdi beni dinle!
Yıllar geldi
Güneş hiç görünmedi
Şimdi sanki
Tan ağarıyor gibi
Şafak söküyor zifiri
Bir kızartı var
Ardında belki aydınlık
Yine de tedirginim
Şafaklar ya da gündüzler
Ben hepsinin yalancısını bilirim
Bu kez değişik geldi
Hepsi...
Şamdanlar da yok etrafta
Bu kez bir günüm olacak galiba
Bu şafağın ardında!

Murat Tuğci

Günce

Seninle geçen gün
Günler aylar değil bir gün
Seninle bir ömür geçmişçesine değerli bu gün
Pişman olmadığım ama doğru olmayan bir gün

Gün işte...
Sıradan yirmidört bile etmeyen
Yirmi yıl bekletecek kadar geçmeyen
Gün işte aramızda duvar örüp gezdirdiğimiz gün

Gün pervasız acımasız
Filmi bitiren...
Ardından hıçkırıklar biriktiren
Eline tek sefer bir anlık canlılık değdiren gün...

Murat Tuğci

Hayal

Dün
Yine bir resim gülümsedi
Bir el uzandı
Eskisi gibi
Gülüşün yüreğime
Ellerin gözlerime
Hayal işte
Kulağımda fısıltısı
Canımın
Sensiz nasıl kalırımın
Gözlerin yine aynı
Yeşilce
En sevdiğimden
Nemin yeşilinden
Gerçekten sanki!
Ellerin durmuyor
Bana uzanıyor
Kalk yeter dercesine
Gerçeğe gidelim
Dalma ne olur hayallere
Geldim işte diyor
İnan geldim
Hayal işte!
Ne kadar sürer ki
Göz açılıp kapanıyor
Bir damla düşmeden
Kayboluyor
Anladım aslında
Sonunda...
Ne kadar beklesem de faydasız
Hayal işte imkansız!

Murat Tuğci

Hayalci

Hayalcisin
Hayaldesin
Gerçekleri gör hayal desin
Nedir bu hayalperestliğin
Hayalperestsin
Gerçek...
Haydi lan oradan!
Gücün yeter mi
Alsana yüregimden alsana
Alsana zihnimden
Hayalciyim
Hayaldeyim
Gerçek dediğin ne
Sana ne!
Gerçeği anlatayım dinle...
Seviyorum seni
Senliği
Kalan günce seviyorum
Elini tutmak yüzüne dokunmak
Saatlerce başımı dizine dayamak
Sessiz sadece seninle
Seni seviyorum
Gerçek, al sana gerçek...
Aldatıldım ihanete uğradım
Sırtımdan vuruldum
Ağladım...
Bitti buraya kadar!
Şimdi elimi uzatıyorum
Enkazına enkazdan
Yanmışlığına kor ateşten
Çaresizliğine bitmişliğimden
İmkansızlığına hiçliğimden
Tut elimi...
Sil gözlerini dokun yüzüme...
Bitti...
Yangın enkaz yıkıntı
Bitti....
.....

Murat Tuğci

Hayali

Sessiz
Uzaktan izliyor beni

Nasıl gelsin ki
Ben onu severim
Ben onu öylesine severim ki
Kendimi bile geçerim de...

O, beni sever mi?
Hayalin hayali değilse
Nedir benimkisi!!!

Murat Tuğci

Hayır

Hayırdır, bu gidişlerin bana geldiğin günleri hatırlatıyor!

Hayır hayır, gidişlerim hayır, yani sana değmesin diye çok uğraştım...

Hayır hayır, dur akmasın boşa!

Geldim gidiyorum ama küçücük kırmızı balonlara yazdığımdayım hala...

Hala eline ilk dokunuşumda parmaklarımızın ilk kenetlendiği gün gibiyim inan bana!

Murat Tuğci

Hesaplaşma

Biliyorsun
Duramazdım buralarda
Ya sen olacaktın
Ya da hayalin
Görmeyince onları
Nasıl yürüdüm bu çiselerde
Nasıl ağladım denizlere
Bilemezsin
Nasıl aradım
Titreyen avuçlarını
Onlar olmayınca nasıl da kayboldu
Sihri güneşin batışının
Gemiler artık coşkulu değildi
Güneşi uğurlayıp beni selamlarken
Sol omzum artık daha bir nemli
Senin zümrütlerininki değil
Sevdamın döktüğü gözyaşları onlar
Kurumadan bir daha
Bir daha akar
Sessizce yıkar
Bir yere geliyorum
Seni beklediğimi sanıyorum
Hemen kalp atışlarımı duyuyorum
Gözümün önüne geliyor
Seviyorum diyor
Seviyorum
Görüyorum ki hiç sızlamıyor
Hiç umursamıyor
Ansızın çekip gidiyor
Donup kalıyorum işte
Geldiğim yerde
Şimdi
Sormak bile istemiyorum
Neden yaptın
Neden beni orada bırakmadın
Daha mı iyi şimdi
Sadece sen ve ben
Nerde hani
Küçük bir kız olacaktı
Buralarda
Senin ve benim
Nerde hani!
Hani!

Murat Tuğci

Heyecan

Senin gezdiğin kaldırımlardaydım
O kadar itinalıydım
Senden bir parça incinmesin diye
Gittiğin mağazaya giremedim korkumdan

Uzaktan baktım senin bakışınla
Bir nefes çektim tılsımlı kokundan

Sen olmadan yürümek çok acı biliyor musun
İnsanlar bakıyor olmasa
Bedenim dışarıdan bir şeye benziyor olmasa
Sıktığım gözlerimi azat etmek iş değil biliyorsun

Yaptım çok kere misketler mavi
Piyanonumuz pembe hayaller o bahçede

Sana tesadüf ederimin heyecanı
Aman Allah ım bu ne kalp çarpıntısı
Kalbimin derinindeki aşkığım
Korkmuş büzüşmüş ama hala canlı
Zavallı canım,
Kıyamazlar ona kalbimi sökmeden merak etme...

Murat Tuğci

Hurda Saat

Seni özledim şimdiden
Daha gelmeden
Adımımı atmadan eşğinden
Seni özledim
Aslında çok kısaydı
Zorlasan belki bir dakikaydı
Yıllardır yanımdaydı
Hurda bir saatim vardı
Öyle köşeciğinde oturur çalışmazdı
Tek yaptığı
Günde iki kez doğru olmaktı
Hikaye bu ya
O gün saatim de yanımdaydı
İlk defa kıpırdadı
Bir hareket
Zaman akmaya başladı
Yıllardır bütün becerisi
Günde ikiydi
Kalanı ise çekilmez bir çileydi
Boşuna ve kaçınılmaz
Yaşanılan ama katlanılmaz
Ölüm sessizliği aslında
İkisi de ondan
Ölüm anından
Son tik takından
Gün de ne kadar vefalı
İki defa anıyor
Eski dostunu hatırlıyor
Kısacık bir an da olsa
Hurda saat tebessüm ediyor
Hikaye bu ya
Yanımdaydı o gün
İlk gördüğümde
İlk evet canım dediğimde
Yaşamak için bir neden daha hissettiğimde
Yanı başımdaydı
Artık yeni baştan yazılıyordu
Hurda saatim ilk kez
Tik tak tik tak diyordu
Şimdi mi
Çalışıyor...
Cansız anlarımı sayıyor
Dakikaları topluyor
Saat edince ağlıyor
Sensizliğimi vuruyor
Anlayacağın yılların intikamını alıyor

Yıllardır susmanın
Tamir olamamanın
Acısını çıkartıyor
Hurda saatim yeni köşesinde
Şimdi hasretlerimi izliyor
Mırıldanmalarımı sessiz ağlayışlarımı dinliyor
Seni özledim diyorum
Şimdiden
Daha gelmeden
Seni özledim
Ne kadar acısa da
Hurda saatimin sensizliğimi saymasını
Çok sevdim!

Murat Tuğci

Hükümdar-ı fakir ü aciz

Kırmızı kaldırımli yeşil boyalı sokak
İki katlı mavi balkonlu beyaz bina
Gıcırdayarak açılan köhne kapı,
Hükümdar-ı fakir arz-ı endam ediyor...
Zaman yine bildiğin yerde, duruyor
Nutkum güneş ay gün an can tutuluyor...
Kokusu biter bitmez, bildiğin yerden akıyor
Hükümdar-ı aciz yolun sonundan kayboluyor

Murat Tuğci

İçinde

Küçük bir sandığın içinde
Cevizden işleme
İçi kırmızı kumaştan döşeme
Her şey içinde...
Açar açmaz
Köskocaman bir hediye
İlk gördüğümde vermiştim
Sonsuza kadar saklasın diye
Biraz daha kurcalarsın
En alasından ne yalanlar yakalarsın
Kalan her şey kararmış
Onca yalana ne dayanır
Tek kararmayan
Kırmızı kumaştan döşeme
Diğerlerini de yakıp kavuran
Kor ateş gibi
Kırmızı kumaş döşeme
Küçük bir kutucuk işte
Ne beklersin ondan
Ah neler var bilebilseydin
Akıp giden
Yanan bu candan!
Küçük bir sandığın içinde
Cevizden işleme
Kırmızı kumaştan döşeme
Her şey içinde!

Murat Tuğci

İhtimal

İhtimal mi

İhtimaldir ki çok sevdin
Hatta aşk anlamıyla tecelliydi
İhtimal sandın değil mi
İhtimal...

Bak sana tarif edeyim
İhtimali...
Her köşeyi dönerken
Her sokağa girerken
Her her her...
Her neyse
İşte o zamanlarda
Hırçınlaşan kalbim
Acıdan sımsıkı gözlerim
İlk günkü gibi
İlk elini tutuşum gibi
İlk dokunuşum
İhtimal ki yok...
Göremedim ki...
Sokaklar kaldırımlar arabalar
Onca yıl gittim göremedim

İhtimal...

Bildin mi şimdi ihtimali
Bildin mi başım öne eğik
Bildin mi saçlarım darmadağınık
Bildin mi ihtimali

Güneşe karışık belli belirsiz
Yaklaşıyorsun sessiz sessiz
Gülen gözlerinle
Hep tuttuğum elin
Dağılmış kır saçlarımda
Bildin mi şimdi ihtimali...
Bildin mi yirmi yıl nasıl geçti
Bildin mi soğuk mezar taşı!

Bildin mi...

Murat Tuğci

İki Nokta Üst Üste

Güneş : Sımsıcak
Soğuk : Güçlü
Umut : Güzel
Heyecan : Aşk

Dediler ki bir kelime ve hissettirdikleri... Dördüncüden sonra cevap hiç sekmedi ve değişmedi....

İki nokta üst üste : Aşk...

Bu sefer Nedir dediler. Tarif eder misin?

Dedim ki,.....

Söyleyemedim adını, o kadar aşığım ki, kıyamadım adını bilmelerine...

Murat Tuğci

İksirler ve Ak Taş

Kara zakkum
Sarı zambak
Mor ötesi yalanlar
Kızılca kıyametlerin kara şişesi...

Gecenin bilmem hangi yarısı
Nefeslerin kesik zamanı
Renklerin karmaşası alacası siyahı beyazı
Zifiri zindanların kokuşmuş tahta kapısı...

Canımın aşk yarısı bilinmedik derin yarısı
Ruhumla canımın buluşamadığı yongası
Sevdigimin düşen papatya yaprağı
Avuçladığım toprağının kahrolası yapmacık ak taşı...

Murat Tuğci

İlk Acı

Üşüyorum güneşin kavuruşlarında
Yanıyorum kışın dondurucu ayazında
Sevdalandım umutsuzluk yokuşunda
Kaybetti seni günün aydınlığında

Sadece yıldızlar dost oldu bana
Gün yüzü görmeyen gecemin karanlığında
Sadece deniz ağladı kayboluşlarıma
Hiç esirgemediği o hırçınlığında

Çok istedim inan olmadı
Yok olası bu yüreğim unutamadı
Gecelerim gününü bulamadı
İnan senin gibisi hiç olmadı

Murat Tuğci

İlle De Sen

İlkin ille de aşk
Zaman bitmeye yüz tutunca
Duvarlara sıkışınca ne aşkı
Acı...

Tarifsiz hissiz yersiz pervasız
Sadece acı...
İki defa aşık oldum dedim
Birinin adı filanca
Diğeri benimle mezara
Söyleyemedim ki
Geçmiş ola
Bari görseydim
Hayat bu ya
Yaptı yapacağını maharetli ya
Acıttı bildik yerden
Kapattım bu defteri son çizgiden

Şimdi
Ağlamak için için derler ya
Ezberledim en hafif hıçkırığına dek
Her an için için
Her an senin için
Her an geçen an için
İçin için
Keşke birkaç damla
Keşke kimse görmeden...
Keşke gitmesen...

Murat Tuğci

İstanbul

Öğle vakti boğazda ezan sesine koşan
Akşam vakti rakı balık yapan
Sokaklarında nafaka kovalayan
Hepsi aynı torbaya girecek gece vakti...

Torbanın dışında kalan, içindekilerin kıyameti
Aşıkların gariplerin ve ermişlerin can eziyeti
Ser de sır da vermeyen bir şehrin azameti
Adından sanından korkum yok vermem kraliçemi!

Murat Tuğci

İstedim

Ne kadar istedim bilemezdin...
Elini tutup senin çekmelerine güç göstermeyi
Sonunda yenilip omzuma düşmeni
Sessizce ağlayıp yüzüme dokunmanı!

İnan bir andı
Çizgi sınır kalmamıştı
Yapamazdım seni isteyerek yakamazdım
Ne kadar istedim bilsen de dokunamazdım...

Murat Tuğci

İsyana Dönüşmemiş Öfkelenmelikler

Zor şey...
Çaresizlik!
Elin bir işe yaramıyor
Bekle bekle bir şey gelmiyor
Zor
Anlık çıldırmalıklar
Kafamın duvara çarpışları
Parlayıp sönen öfke yangınları
Alevin rengi kara
Her türlü yan yana
Zor ama!
İsyan edemeyişlerim
Öfkelenmeliklerim
Nedenim
Tek nedenim var o da senin
Sana ait senden çıkma
Zümrütten hayalin
Hepsi kendime eza aslında
Ne gerek bunca oyuna
Herkes gibi olsam
Çarka bir yanımı kaptırsam

Ne olur sanki
Neyim eksilir
Hem bir eksik bir fazla
Beni de yutsa
Ne değişir!
Beni bağlarımdan koparsa
Damarlarımı parçalasa
Çarkına kapıp bir yana savursa
Ne değişir bu hayatta
Hiç!
Kıpırdamaz bile
Yenilirim sadece
Olsun!
Kim girer yenileceğini bile bile
Ben girerim
Beklerim canım
Öfkelenirim ama beklerim
Hayalin için bile değer çiçeğim
Bu işkencelikleri her gün giyerim!

Murat Tuğci

İtiraf

Kaç defa itiraf ettim
Ne sen vardın ne de bir şahit
Her seferinde yüreğim ve yalnızlığım
Her seferinde çaresizce duvarlara dönüşüm

İtirafım çok sade ve anlaşılır
Adını söylüyorum iki hece
Sevdim çok diyorum sevdim
İkinci isim seni çok sevdim

Murat Tuğci

Kaçış

Kürülmüş gözlerle bakıyordum
Tıpkı onlar gibiydim
Bir kenara itilmiş
Diğer parçam karşı kaldırımda
Pencereden yansıyordu
Tüm gerçekler karşımdaydı
Resmin arka planı
Aslında tamamıydı
Hepsi karşımdaydı
Karşımda ama karşı karşıya
Bir türlü birleştiremedim
Gerçeği çözemedim
Bir yap bozun ortasında
Bir çıkmazın kenar ortayında
Kalakaldım
Elimi uzattım
Duraladım...
Bir parçayı bile yanlış koyamazdım
Geri geri uzaklaştım
Arkamı döndüm koşmaya başladım
Kaçtım anladığımca
İlk kez kaçtım
Kaçaklığı tattım
Bir kez!
Tüm parçaları bıraktım orada
Soluksuzca kaçtım karlı sokaklarda
Her yanı beyaza büyüyen karların
Onların ayrılık gözyaşlarının
Gözyaşlarından çıkan akıntının
Tam ortasından
Bir kez
Kaçtım!
Kolay dı aslında
Bırakıp kaçmak
Hesap edilmeyeni
Bir sonra ki sokak
Olanları tekrar yaşamak
Daha da derin
Daha da çaresiz yaşamak
Kestirebilir miyim bilmem
Ne yapacağım
Nasıl davranacağım
Bildiğim
Senden kaçmayacağım!

Murat Tuğci

Kahve Fincanı

Aksağlarının ardına sığdırdığın o geçmişimiz var ya, çok kısa, seksen dakika... bu yirmi yılın sebebi, geçecek esaretin dayanağı, senin gülüşünü unutulmaz kılan, elini son tutuşumu unutturmayan ah o seksen dakika... iki fincan kahve ve senin pembe piyanon ve benim ağlamaklarım... canına yandığım seksen dakika, eline dokunamadığım yüzüne bakamadığım, varken yok gibi yaptığım, gül yüzlüm... yok oluşum, can yakışın ve yakarışım... yanlışım, ahlaksızlığım, yoldan çıkmışlığım... hepsi seksen dakika... aksağlarının ardında sakladığın geçmişim, içinde yanlışım, aşkım ve yıllanmışlığım...

hiç mi doğru yok, hep mi eğri... olur mu hiç! bu hikayenin kraliçesi, bu hikayenin dik duran asil yüreği... sensin, ey aksağlarına hayatımı yazdığım, sensin... doğrusu da sensin, eğrimde sensin. yirmi yıl bekleyeceğim de sensin. hepsi hepsi, seksen dakika üstü iki fincan sade kahve... iki fincan, sade kahve...

Murat Tuğci

Kapağı Sedef

Kapağı Sedef

Aynaların, hele de küçük bir el aynası...
Sedef kapağı mis kokundan,
Baktığında dönüp arkana, elimi tutup kendine ektiğin...
Şimdi baktığımdaysa, kan çanağı gözlerim!

Elimi tuttuğunda kapatırdın tık sesiyle
Bilirdim ki, sen benimdin her mis nefesinle
Şimdi açıp, hemen kapatıyorum acımasız tak sesiyle
ÇatlamıŐ cam, dağınık sıfat, lakin hala mis sedefiyle...

Murat Tuğci

Kapılar

Karanlıklar şehrinde
Bir sokak arasındayım
Kapıları tek tek çalıp
Aramadayım
Bu seferden de boş dönersem
Karanlık yangınlardayım
Bir gıcirtı duyuluyor
Günün ağarmayacağını
Gecelerimin yorganım olacağını
Fısıldıyor...
Kapılardan bir kapı bu
En sade olanı!
Gıcirtılar artıyor
Kapı çarpmaları sarıyor
Arama boşuna buralarda
Haydi çek git başka diyarlara
Uğultu gittikçe artıyor
Kapılar bir ağızdan çarpıyor
Vurup durma kahve kapılara
Vurup da yakma canımızı
Kolay mı sanırsın sen
Her seferinde kapı aralamayı
Sessizce kafa sallamayı
Burada yok deyip
Yaşlı yüze kapı çarpmayı
Haydi git!
Durma bu sokak arasında
Anla artık...
Çek git!
Anla!
Sorma yok bu kapıların ardında!

Murat Tuğci

Karabasan

Son zamanlarda yaptıklarına
Bakma ne olursun diyor
Yükselen müziğe eşlenmiş ses!
Bakma diyorum bakma!
Sessizliğin kapısını çalıyorum
Kapı açılıyor...
Meşeden dumanlar arasında
Bir kapıcı beliriyor
Gel diyor
Gel!
Bir de ne göreyim?
Her yanımda akan bir film
Sahnelerden biri sanki benim!
Takılıyorum peşine
Bakalım ne olacak diye
Bir an tanıdık geliyor...
Sesler yüzler gülümsemecikler
Evet işte!
Ben ve benimler...
Yavaş azalıyor renkler
Kesiliyor gülümsemecikler
Hani az önce benimleydiler
Neredeler!
Kimseler!
Yeni bir bölümü sanki filimin
Tamam bu benim işte sessizliğimin
Sensizliğimin...
Durmuyor ki akıyor kareler peşi sıra
Gel de içinde seni ara
Bulunur mu
Zor canım...
Bulunur mu bu karabasanda
Fark etmiyor bak, arasan da
Aramasan da!
Sonunu mu?
Yok, hayır görmedim!
Karabasan bunlar, hiç renk verir mi
Bana senin yerini söylerler mi
Biri bırakır bu bölümde
Alır bir başkası başka bir günde
Ne dersen de
Ne istersen iste
Sonunu ve seni
Ya da sessizliğin dinliğini
Göremezsin ne geçende ne gelende
Ne ötekinde ne berikinde!

Murat Tuğci

Karalamak

Seviyorum
Aşkı hissedebilmeyi
Seviyorum
Karalayabilmeyi iki satır
Karalamaktan bir umut
Karalamaktan bir teselli
Karalamaktan bir aşk
Karalamaktan bir sevda
Gerçekten mi
Karalamaktan mı
Aşk mı
...

Murat Tuğci

Karanlığım

Elim varmıyor ki yazayım
Hiçbir şey yapmak istemiyorum
Demek ki olmuyor
Seninle,
Sensiz...
Her yanıım öylesine sessiz ki
Karanlık...
Belki bir uçurum az ileride
Belki dipsiz bir kuyu
Ne yapacağımı bilemiyorum
Hiç bir şey yapamıyorum
Yaşıyorum işte
Gidiyorum...
Hissedemiyorum,
Bir yüreğim yok sanki,
Hep birileri,
Birileri...
Yerime hissediyor
Düşünüyor!
Ben mi!
Sadece yapıyorum her söyleneni
Dedim ya olmuyor galiba
Şeninle ya da sensiz!
Öylesine sessizlikteyim ki
Her yanıım karanlık!
Tek ışığım o da gönlümdeki...
Son resminin ışıltısı!
Gerisi mi...
Karanlık, zifiri karanlık!

Murat Tuğci

Karlar Prensesi

Karlar prensesi
Bekler...
Bekler ki gelsin
Bir gün gelir elbet
Gelir...
Ağlamakla bekler gelişini
Her ağladığında,
Gözyaşları eritir
Biraz daha yaklaşır
Sonuna!
Yaklaşır karlar prensesi
Erimektedir
Her ağladığında
Bekler...
Bekler ki gelsin
Gelsin ki ağlamasın
Ağlamasın da erimesin diye
Karlar prensesi
Bir umut...
Son bir tutunuş
Bekler...
Bilemez ki gelemeyenin halini
Bilemez ki gelmek ister de gelemez
Sanır ki,
Karlar prensesi onu istemez
O yüzdendir ki gelmez, gelemez
Hayal bile edemez
Karlar prensesi
Bekler...
Kimi der ki;
Bir gün son gelir,
Prenses gider
Karışır alemin her zerresine
Yağmur yağdığında ondandır
Yedi rengi göğün!
Güneş battığında ondandır
Alacalı kırmızısı!
Kimi der ki;
Gelecek olan hiç gelmez
Karlar prensesi de hiç erimez
Bunun adı sevdadır
Asırlar geçse de bitmez
Son zerresiyle kalsa da karlar prensesi
Eriyemez...
Kainat var oldukça sevdalısı vazgeçemez!

Murat Tuğci

Kızıl Ağaç

Kara tepenin kızıl ağacı
Zamansız uzayan hasretlerin sığınağı
Renksiz yaprakları ıslak dalları
Yeter artık verin ardınızda saklı yarımı!

Murat Tuğci

Korku

Durdum kaldım ne yapsam olmuyor
İçimden seni çok sevmek geliyor
İçinden sen geçen sokakları arşınıyorum
Ya seni görürsem diye de korkuyorum!

Murat Tuğci

Koyu Mor

Şiyah gece
Üzerine kırmızı gelincikler
Lacivert akşam üstü
Mor kabuslar her gece

Sarı papatyam
Beyaz kanatlarıyla
Seviyoru mavi sevmiyoruz zifir
Netice zifiri üzeri mavi zincir...

Murat Tuğci

Kozalak

Yağmur yağmıyor diye adımımı atmıyorum
Son gün yağmurlu gündü yüzüne dokunduğumda
Ağladığın belli olmuyordu gül beyazda
Yağmur taneleri sanıyordu herkes incileri
Bir ben görüyordum bir ben yanıyordum
Her biri düştüğünde yanık harabenin küllerine
Çıkan dumanın ardına saklanıyordum...

Gül yüzlüm yağmurlu güzüm yağmur gözlüm
Sırılsıklam gidişin adım yerde dumanın ardında
Ben gözlerimi sıkmakta nefesimi yutmakta
Gidişin adım adım sesim çıkmıyor yok adım
Yoksun yoksun yoksun can kozalağım
Gidiyorsun neşem ömrüm yağmur yüzlüm canım...

Murat Tuğci

Köşe Başı

Nerede bir köşe varsa başındasın
Gülüp geçiyorsun bilmesem alay ediyorsun
Nereye saklansam çare etmez diyorsun
Filmin sonu belli gülüp geçiyorsun, gidiyorsun!

Murat Tuğci

Kuru Yaprak

Ben unutamadım hiç
Saramadım yıllarca
Göremedim hiç gülünü
Yaşadım mevsimlerin en güzünü
Kuruyan yapraklarla dost oldum
İlk tanışıklığımız düştüklerindeydi
Tuhafça hepsi benimleydi
Sonra ilerledi dostluk
İlerledikçe kurudular
Olgun birer can oldular
Dost oldum onlara
Savrulurken kırılırsalar da
Gırdaplarına tüm hayallerimi alsalar da
Ömrümü kırık parçaları ile yansıtsalar da
Dost olmuştum onlarla
Kurumuşta olsalar ölesiye candan
Anlatırlar ya candan ya canandan
Kurumuş yapraklar
Kırık hayatlar
Ne kadar aynı
Ne kadar yalnızlar
Bir oraya bir orda ya
Bilinmeyen baştan bildik sona
Savrulup kırılırken
Kavrulup biterken
Ne kadar aynı
Ne kadar yalnızlar!
Kurumuşlarla kırıklar
Seni bana hiç unutturmadılar
Sorarlar öyleyse ne işin var orada
Bu kurumuşların arasında
Ne yapıyorsun onlarla
Neden diye uzatırlar!
Bilmezler ki o yapraklar
O kurumuşlar
Benim kırıklarımı sararlar!

Murat Tuğci

Küçük Bir Şey

Her gün pencereme gelir
Bir serçe belki de
Ne bileyim küçük bir şey işte
Derdim belki bir haber
Bir selam getirmiştir diye!
Belki bu acımı ağlamamı
Keser dindirir
Hiç olmadı bir hayal getirir
Bugün...
Bekledim durdum onu
Gelmedi belli ki biri vurdu
Hep ağlamak bunun sonu
Biliyorum
Tükeniyorum!
Ne olur bulun onu

Murat Tuğci

Küçük İstanbul

İstanbul ve ladinde saklım... Sen saklan, yerini ben bildiğim sürece dert değil!

Sen sadece benimle kal, bana git deme de gerisi önemli değil!

Yeter ki hep gülümse, gözyaşının değdiği İstanbul benim değil!

Murat Tuğci

Lacivert Kırmızı

Bir eylül sabahı
Akşamını özleten

Daha saat altı
Gözler açılmadan
Beklemek başladı

Lacivert bir eylül akşamı
Deniz sessiz
Her yer sessiz
Beklemek asıl şimdi başladı
Ay ışığı yavaşça çekilir
Kararan laciverte
Bakar durursun
İçin korkar
Tam gecedir artık
Yıldızlar bile avutmaz
Lacivert karanlığı

Az daha bekle
Biraz daha
Biraz...
Uyursun,uyumuşsun!

Bir de kalkarsın ki
Eylül sabahı
Akşamını özleten
Kıpkırmızıyı bekleten...

Murat Tuğci

Mahkum

Acıyor mu yanıyor mu
Sormazsın orası cümlenin malumu
Ben diyeyim de ortaya çıksın bu davanın masumu
Acıyor canım yanıyor yüreğim zaptedemiyorum usumu

Tamam haklısın olmazdı yasaktı
Tamam haklısın suçluyum
Tamam haklısın ne desen haklısın imkansızdı
Neticede bildiğin idamın mahkumuyum

Yafta belli canım
Sonuç belli boynumda urganım
Dur bir saniye, gül biraz be canım
Vur şimdi sandalyeye, gül yüzün açık kalan gözlerimde artık, canım...

Murat Tuğci

Mahşer Görüşü

Gecenin nemi
Denizin yakamozu
Şafağın söküşü
Hepinizin yalandan bozma düşü
Yaz mevsiminin sürgünü birleşti...
Tek ses tek nefes haykırdı!

Sen sen o kenardaki aptala benzeyen
Kavuşamadım kavuşamayacağım diye inleyen
Yaban ellerin sürülmüşüyüm ya...
Sandılar ki bitirirler elaya gülüşümü
Sandılar ki biter elanın gizliden gülüşünü
Heyhat! Biz mahşere serdik görüş gününü!

Murat Tuğci

Mahvettim Her Şeyi

Sesim çıkıyor mu diye bir iki mırıldandım
Canım seni çok özledim gibilerinden
Boğuk çıkıyordu boğukça canım
İlk defa öpmek istediğim son günden

Onca insan arasından seçiliyordu
Bakışları ile alıp götürüyordu
Çok direndi haklıydı mecburdu
Elimde değildi direnemedim olan oldu

Tam bir kraliçeydi
Ne kırdı ne geçirdi ne de ihanet etti
Prenses gibi geldi ece gibi gitti
Keşke hiç bilmeseydi

Tutamadım kendimi her zamanki gibi
Tutamayacağımı bilerek elini sevdim acemi gibi
Çok kötü bitti beceriksizce yazılmış ucuz berbat bir senaryo gibi
Tek doğrum canım değişim adam gibi

Çok zorladım affet
Zora soktum seni affet
Zordu imkansızdı hatta zor ettim affet
Sevdim beceremedim mahvettim affet!

Murat Tuğci

Masal

Günü bugün bildim
Bir masal yaşamak istedim
Sonu gelmesin,
Gerçek olsun istedim!
Hepsi...
Masalımdaki gibi!
Canım demek istedim
Uzanmak istedim ellerine
Dokunmak istedim gözlerine
Canım demek istedim
Anladım ki...
İmkansız!
Hatta daha ötesi
Zamansız!
Başlamadan bitecek,
Hatta daha ötesi,
Gelmeyecek!
Varsın gelmesin...
Ne yapalım ben istedim,
Masalımı yaşamak istedim,
Gerçek olsun istedim,
Hepsi...
Masalımdaki gibi!
Galiba ben çok şey istedim...
İmkansız!
Zamansız!
Masalımı yaşamak istedim

Murat Tuğci

Mayıs Çiçekleri

Bana söz verdin
Mayıs çiçeklerinin altında buluşacağız
Yirmi yıl sonra dedin
Geldim kraliçem geldim...

Eylül oldu
Yirmi yıl oldu
Hepsi dökülüp kupkurudu
Hala oradayım bırakıp gidemedim ömrüm...

Mayıs çiçekleri şahitti
Nasıl yaptın bunu
Buz gibi bir taşı mayıs bellettin bana
İki silik sene bildigimse yirmi, canım...

Mayıs gelirken ben gidiyorum artık
Eylüller öyle geçiyor ki sararmak ne iyi geliyor
Can canım kraliçem ömrüm buz taşım
Yine Mayıs çiçekleri bıraktım,

Murat Tuğci

Med ve Cezir

Yükseliyor sular
Bak ne güzel yükseliyor
Bana benden geçen beni anlatıyor
Şimdi de çekiliyor
Ne de güzel gidiyor
Bana senden geçen beni anlatıyor
Sen ya da ben
İkisi de aynı bir bilebilsem!
Önceleri beni terk ettim
Bedenimi körelttim
Her yanıma eğeledim
Arzularımı kanatarak törpüledim
Sana bir ben getirdim
Benden içeri geçen beni
Karşılığında tek bir şey bekledim
Seni ya da en yalın selini
Yetişemedin sular çekilmeden
Seni bitirmeden
Yetişemedin!
Şimdi sular sana geliyor
Sanma ki beni getiriyor
Şadece senden geçen beni getiriyor
İşte aynı yarım ay
Belki bu kez yetişirsin
Belki bu kez getirirsin!

Murat Tuğci

Ne Bilirler

Kimsenin akılı yatmıyor
Olur demiyor
Benim de aklım almıyor ki!
Akıl ile sevdalanılsaydı
Hepsi sonuna kadar haklıydı
Akıl ile olsaydı
Yolların hepsi zaten kapalıydı
Ne var ki öyle değil
Her şeye çare değil
Hadi engel olsunlar bana
Engel olsunlar
Silsinler zihnimden hayalimi
Gülen gözleri
Silsinler de görelim
Silemezler
Ne bilirler ki!
Bildikleri koskocaman bir hiç
Bildikleri karanlıktaki aydınlık
Bilseler aslı o değil
Yaşanılası o değil
Yaşanılası...
Aydınlıktaki aydınlık
Hak verirlerdi belki
O zaman tamam derlerdi
Yok be!
Demezler, söylemezler
Bırakmazlar ki
Ne bilirler ki
Sensiz seni özlemeyi!

Murat Tuğci

Nefes

Kristal bir odanın içinde
Her taraf turuncu
Ortalık ateş pazarı yangın yeri
Herkesi sağır eden kızıl bir uğultu

Düşme
Biraz daha haydi biraz daha
Bırakma elimi yenik düşme
Uğultusu yakar bu turunçu düşme

Son gördüğüm kapanan gözlerin
Duyduğum ses dinen sönen ateşin
Elinde bıraktığım kahrolası nefsin
Sensiz cansız geçecek nice nefesim...

Murat Tuğci

Nisan Çiçeği

Nisan çiçeğim yerini dediler de,
Gün ağardı gün kızardı gün battı...
Taş kesildim taş!
Koyu yeşil koltuk, beyazı dökük pencerede sen...

Bu sabah başka ha
Kısa bir zaman daha, ama inan,
Emin ol benim ol oradan alacağım,
Nisan çiçeği cesaret gösterisi yani sen...

Çiçek...
Yüreğin ve gözlerin ve aşkım ve bakışım
Nisan...
Yağmurlu ve tutkulu ve umutlu ve sen...

Murat Tuğci

O Soğukta

Ben sana ne dedim
Beni sev
Bana gel
Tükenmeyecek sevdam ol mu dedim
Ne dedim ha!
Ne dedim
Can yoldaşım ol
Ellerini uzat
Uzat ki hiç bırakmayayım
Sevdalı gözlerin olsun
Gözlerimde olsun
Hep benim olsun mu dedim
Ne dedim ha!
Dur!
Yalvarırım dur!
Çevirme yüzünü benden
Gitme hemen
Nasıl yaşarım ayrı
Senden hayalinden
Hepsi yalandı onların
Hiç birini söylenmedi say
Sevdalığımıza şahittir
Gecenin yıldızları
Ve de yarım ay
Gelirsin değil mi
Yine gezeriz
Çiselerinde yağmurun
Kuşları uçar o soğğun
Birlikte seyrederek orada
O soğukta
Kuşları!
Dinleriz birlikte
Dalgaların kayalara vuran
Sesini!
Yine oradayım
O soğukta
Bekliyorum canım
Bekliyorum gelmeni!

Murat Tuğci

Okyanus

Tutuşturdular elime bir kağıt
Eskiden kalma bir ağıt
Git dediler ya
Çok direndim
Gitmem dedim
Git dediler
Bak şurada ileride dediler
Birazdan kalkar gider
Zorla çıktım kapıdan
Daha kafamı kaldırmadan
Eski dost güneş
Gözlerimi kamaştıran
Bir iki sendeledim
Dizlerimle direndim
Baktım ki giderim
İlerledim
Şuraya
Koskocaman bembeyaz
Dev gibi bir dünyaya
Bacasından çıkan dumanı
Haydi kalkıyoruz çanı
İskelem de var bu kez
Eskiye biliyorum ya
Korkarak ilerledim
Ya yine alırlarsa diye
Güvertedeyim şimdi
Ardımda bıraktıklarım
Eski arkadaşlarım
Hepsi limanda
Hepsi aynı anda
Gitmeli miyim bilemedim
Durdum ve ardıma baktım
Aşağıya inmeye davrandım
Hüzünlü bir fısıltı
Arayışımın tınısı
Umarsız
Şarıyor her yanımı
İnemedim
Gitmeliyim dedim
Duyuramadım
Gemi de kalkıyor zaten
Fısıltım ve ben
Bir masal türküsü
Rüya üstü
Boş ver fısıltı dedim
Kamarama ilerledim
Elimdeki kağıdı bildim
Uzaklara bir yolculuk
Her şeyden var içinde
En alası sonsuzluk
Geminin adına baktım
Her yere yazmışlar aslında

İlkin anlamamıştım
Sanki unutmayayım diye kazımışlar
Büyük kabartma harfler yazıyor
Yıl 2004 diyor adı OKYANUS
Hemen ardında yazanda
Sus sadece sus
Herkes anlamaz da sen başka
Dedin ya arayışının tınısı
Burası okyanus
Sus sadece sus!

Murat Tuğci

Onun İçin

Yazabileceğim çok şey yok
Onunla geçenlerim
Harcadıklarım yanında
Yok kalıyor
Tek kalıyorum dünyamda
Bir ben ve yine ben
Yanımda taşıdığım
Sığınağım
Yok artık
Umudumu azat edeli
Ömür oldu artık
Ben ve yine ben
Özleyen
Göz yaşı döken
Yok oluşunu izleyen
Elinden kayıp gidişine
Dur diyemeyen
Onun için
Tek bir şey var
Söylenebilir
Yaşanabilir
Haykırılabilir
Onu da ben yapamadım
Bir an derdest edip de beni
Haykırışlarıma patika yapamadım
Uykumda bile
En olmazlarda bile
Elden çıkaramadım beni
Hiç diyemedim
Ne olur deneyelim
Bir kez
Kaçalım beklemeyelim
Ne olur ki
Ne çıkar ki
Şimdi onun için
Çok şey yok
Tek ve yalnızım
Benim artık sevda sızım

Murat Tuğci

Ölümçülük Oyunu

En son öğrendim
Hiç sevmedim
Alışamadım ben bu kurallara
Gerçi hemen tamam demiştim
Ne de eğlenceliydi önceleri
Acıtsa da biliyordum bir gülmeceydi
Sonraları
Sorma!
Hatırlamak istemeyeceğim geceler
İçinde üçüncü türden işkenceler
Geceler
Her gözümü kaldırdığımda
Yalvarıyordum göz kapaklarıma
Ne olur dalmayın bu oyuna
Götürmeyin beni sarmaşık uykusuna
Faydası yoktu kısık sesimin
Uykum öyle bir esir alıyordu ki
Kendinden son derece emin
Derine derinlere
Her seferinde
Biraz daha biraz daha
Derine...
Kahrolası oyun indikçe dibe
Ahtapot kollarını çıkarıyordu
Biri boğazımda bir omzumda
Kalanlar yüreğimin tam yanında
Öldürmeden sıkıyordu
Daha da aşağı çekiyordu
Derinde daha da derine
Dipte bir yere
Beni bekleyen son dönem işkencelerine
Çektikçe gerilen canım
Sonunda kopuyordu
Bedenim alabildiğine yukarı çıkıyordu
Yani yarım kalıyordu
Kopan canımdan bir çığlık
Çatır çatır kırılan bir fanus
İçinde biçare bir mahpus
Talihi aynı makus
Ben uyanırken oyun oluyordu mahpus
Günlerdir oynuyoruz yetmedi mi
Zifirle kapladın her yerimi
Gel kapalı gözlüm
Bitsin bu zulüm
Uyan artık!
Oyun bu bitsin artık
Gitmeye ayaklarım varmıyor
Kalmaya yüreğim çarpmıyor
Özlemeye gözlerim yetmiyor
Haydi bırak uzatma
Daha fazla daraltma
Uyansana

Gözlerini aralasana
Baksana arasından
Tutuyorum elini
Parmaklarını kıpırdatsana
Bir zamanlar dokunduğun güllerin
Hepsi kurudu
Bıraktım geldim hepsini
Söz vermiştin
Oyun bu sürmez demiştin
Solmaz demiştin
Gelirim
Gelirim o zamana kadar
Gelirim demiştin
Bir oyunu bile bitiremedin
Önce biraz ayrı duralım
Özlemle yanalım dedin
Belki daha iyi olur
Ne çıkar ki bu bir oyun dedin
Bilseydim...
Solup gidecek hepsi
Delik deşik olacak her zerresi
Bitişi yazacak son resimleri
Eğer bilseydim
Bu oyun başlar mıydı sanıyorsun
Bir an bırakır mıydım
Canım
Elerlin soğumuş bak
Üşüme dur kazağımı çıkarıyorum
Örtüyorum üzerini bak
Korkma canım
Ne olur yapma
Bırakma
Bir daha hatırlatma
Sadece oyun değil mi
Sadece oyun!
Canım...
Yapma ne olur!
Yapma!
Ölümcülük bu
Sakin oynama!

Murat Tuğci

Özlem

Özlemlerim
Hepsi günlük
Taptaze
Fırından yeni çıkmış
Ekmeğin kokusu
Ya da simit tadı
Yok yok
Böyle değil
Onlar gibi bildik değil
Yanı başındadırlar
Ama görülmeyeninden
Yüreğindedir
Ama söylenemeyen cinsten
Ya da daha kötüsü
Derinlerdedir
Kimse bilemez
Söyleyemedim ki
Bir ben bilirim
Bir ben özlerim
Nasıl olursa olsun
Fark etmez ki
Bekler ellerim
Saklar yüreğim
Daha da derinleşir derinlerim
Özlerim
Öylesine değil
Arada bir değil
Her gün taptaze
Bıkmadan özlerim!

Murat Tuğci

Özlemek

Seni özlemeye çalışıyorum
İlk gün çok ağladım
Sonraki gün anladım
Seni özlemeye çalışıyordum

Bir yılda en çok on gün
Birkaçı çok özel on gün
En derini son o gün
Eline dokundum ya ilk o gün

Seni özlemeye çalışıyorum ya nafiye
Özlemin bir sonu olur bizimki mahşere
Çok ağladım ilk gün çok can gözlüm
Şimdi ağlasam da gülsem de ne çare

Murat Tuğci

Papatya

İlk defaydı
İlk elini tutuşum kadar
Korkutucu ve çarpıntılı
İlk kıpırtı kadar
Yerinden sökülecekmiş gibi
İlk defaydı
Yanına yaklaştım
Sana dedim
Benim mi
Senin sana benden
İlk
Bak sendeki beyaz
Bendeki hazan
Nasıl olduysa bir araya kalan
İlk kez saran
Bana mı dedin
Ellerimden geçtin
İçine geçtin
An sızın çekildin
Hazan sarısından
Senin beyazından
Sana ilk kaptırılan
An sızım
Boynu bükük
Çaresiz kalan sızım
Yapayalnız oracıkta bırakılan
Hazan-ı beyazım
Dur gitme haykırışlarımdan
Dur biraz çığlıklarımdan
Tek kalandı
Hazan ve beyaz
Çocukluk aşkımdı
Sarı ve beyazdı
Elinde kalan ilk papatyamdı!

Murat Tuğci

Pembe Kazak

Biliyor musun?
Şimdi her yanım aynı
Artık aramıyorum
Yıllarca başımı yasladığım
Pembe kazağın kokusunu
Yıllar sürdü
Başardım...
Pembecik kokuları
Küçücük kahverengi
Bir şişede topladım
Ağzını da sıkıca kapadım
Kolay mı oldu sanıyorsun?
Her andan almalıydım
Hepsinden birer parça olmalıydı
Yıllarca dolaştım
Hep kendime sordum
Acaba bir yeri unutmuş muydum
Böylesi bir yolculukta
Dolandım durdum
Aynı yıllar öncesi gibi
Otobüsteki gibi
Kokusuyla doldurmadayım
Bazen cam kenarındayım
Sen omzuma yaslandığında
Aldığım kadar uzaktan
Bazen koridordayım
Omzuna yaslandığım andaki
İçime çekişimdeki doymamışlığımla
Aldığım kadar yakından
Hepsi oradan
Pembe kazaktan
Yıllar süren bir yolculuktu
Sonu geldi durdu
O anda
Ne cam kenarında
Ne de koridorda...
Yalnızım...
İki kişilik koltuğun tam ortasında
Elimde küçücük şişem
Saçlarım grileşmiş, çilem bitmiş
Pembe kokuları bedenim özümsemiş yapayalnızım...
Küçük bir şişe, yüreğim tam üstünde
Geçmişim ta dibinde!
Ve o an gelir,
Peronda kapıları açar
Herkes dönüp dönüp bakar...
Yalnızdım... Olsun farklıydım
Artık sonsuza kadar
Pembe kazağımlaydım!

Murat Tuğci

Pembe Piyano

Soğuk...
Vatanım ama yaban...
Yıl yine bitiyor yeni yaşım
Yeni yılım...

Geçen yıl da aynıydı...
Uzaktan gelirmiş
Gece bacadan bırakırmış
Çok istemiştım getirmedı...

Umudum yok
Babacığım da umutsuz
Sesi çıkmadı
Uyuduk...

Sabahın sesiyle
Yeni yılın yenisiyle
Aman Allah ım
Orada...

Yabanın ortasında
Yepyeninın başında
Gerçek pembe pespembe
Öyle bir gülücük ki yıllardır bende...

İlk notam mi
Baba deyişim hep mi

Artık soğuk değil
Pembe piyanom gerçek
Aşkıım özlemim vatanım
Babam canım aşkıım

Son haftada
Son parasıyla yılın sonunda
Sıcak bir sobanın başında
Pembe piyanomla yanımda

İlk notam mi
Baba deyişim mi

Murat Tuğci

Pes

Pes etti sandım
Meğerse kandırılmış beni
Çok denemiştim uzak durmayı nefret etmeyi
Yanılmışım

Bak ben bilmez ya da vurdumduymaz değilim
Bak gerçekten seni kırmak zorlamak istemedim
Ne çare ki söz geçiremedim
Pes dedi gibi geldi inandım bilemedim

Kızma yaseminim kırk yıl hatırı var ya
Yarisını ona kes
Kalan yarısı kalsın o aramızda
Unutma bekleyeceğim yolun sonunda...

Murat Tuğci

Pişmanlık

Bunu nasıl yaparsın
Oldu mu şimdi
Baska kimse mi yoktu
şuydu buydu bir ton lakırdı

Yoktu kardeşim yoktu
Güldü bir defa
Dokundu avucuma
Kazındı çarpıntılarımın en okkalısına

Sevdim yahu nesini anlamıyorsunuz
Ne yapayım elimde mi
Ne zararım var ki
Söylemedim bilmiyor haberi yok ki

Pişman mısın
Asla!
Sevmek kavuşamayacak olmak...
Yaşam kaynağım nefesim aşkım
Keşke yirmi yıl geriye gidebilsem
şimdi yirmi yıl sonraya
Acılarımın kalıntılarına umut ekmek
Soğuk mezar taşına gitmemek...

Canım...
Canımın can acısı
Canımın biricik aydınlığı
Can gözlüm can yüzlüm canım...

Murat Tuğci

Reçete

Zorlama
Bırak yaran iyileşsin
Yazma artık
Deşme yararı yarını
Biraz zaman ve derin bir iç çekiş...

Dön bak ardına
Kıymıklarını tek tek söktüğün enkaza
Etraflıca bak değer mi
Etrafına bak değdi mi!

Haydi bunları yap!
Sabah öğle akşam birer kere
Geceleri sorma geceleri zorlama
Zorlama yaşa artık...

Murat Tuğci

Rüzgar

Sana hiç akıl ermiyor
Kimi zaman pamuk gibi
Kimi zaman taş gibi
Değer güldürürsün
Ya da yıkıp götürürsün
Arada bir ne yaptığın belli olmaz
İşte o an esersin
Yine aynı
Nereden geldiği belirsiz
Nereye gittiği şüpheli
En çok böylesini seviyorum
Ne olacağı belli değil ya
Bayılıyorum bu haline
Getirdiğin hep bir bilmece
Bilmeye çalışıyorum gecelerce
Çözdüğüm anlar az değil
Yalnız bir sorun var
Ya geç kalıyorum
Ya da çok erken kalkıyorum
Ya hiç bulamıyorum getirdiğini
Ya da çabucak tüketiyorum
Yine aynı
Parmağım ıslak yönünü arıyorum
Nafile!
Günündesin yine
Belli değil nereden vuracağın
Sıkıyım bu kez
Bir fark bu resimde
O da bu defa yıkamayacağın
Çözdüğümde bilmeceni
Dimdik olacağım
Ayaklarımın üstünde!
Yani ne geç ne erken
Ayaklarımın üstünde olacağım
Sen fütursuzca estirirken!

Murat Tuğci

Sade

Sarılsam sana
Hiç bırakmamacasına
Dokunsam gözlerine
Hiç durmamacasına
Açamasan gözlerini
Anlamamacasına...
Değsem yüzüne
Hiç unutmamacasına
İnan ki her şey
Ne kadar güzel olurdu!
İmkânı yok...
Dönüp dolaşıyorum
Tartıyorum
Zorluyorum
Yaklaşamıyorum....
Dokunamıyorum...
Artık kurudu gözlerim
Nemlenmiyor bile!
Yüzüne bakmamak
Gülümseyememek seninle
Çaresiz...
Bir kez bile seni yaşayamamak,
Boşlukta ve de sessizce
Sade...
Bir kez olsun...
Tek derdim bu
Başkaları gibi yok ki
Büyük apansız dertlerim
Yetersin...
Gerisi boş bırak gitsin
Boşlukta sessizce
Sade...
Bir kez olsun
Sadece seni istiyorum
Gülümsemeni istiyorum
Kendim için bir şeyi
Bir kez olsun
Seni
Sessizce seni
Sade...
Seni istiyorum!

Murat Tuğci

Sahneden Kaçış

Günler sonra dediler sular duruldu
Sahil kaldırımına bir sahne kuruldu
Yakamoz vardı, hafif bir esinti o da bulundu
Oyna dediler oyna, ruhsuz beden doğruldu

Bir iki mırıltı bir iki üç kıpırtı beden durdu
Haydi ulan haydi yapacağın buydu
Gözlerim durmuyor hayalini silemiyor
Gel diyor kalk diyor gel diyor bırak diyor

Bir çırpıda terk ettim düzmeceyi
Karanlık ara bir sokakta aldım neticeyi
Nefes nefese hayalimle göz göze
Bakıştık bir süre...

Keşke elini tutup da itiraf edeydim gözlerine
İtiraf edeydim tüm bedenine
Yasaksa yasak söyleyebilseydim yüzüne
Keşke ağlayabilseydik bir süre...

Ne olur bakma git artık git
Çık artık gözlerimden git artık git
Git ait olduğun yere bırak git
Sadece seveyim ağlayayım kanayayım git

Neden diye sormuyor muyum
Her elini hatırladığım da aramıyor muyum
Sebeup izah izan bunları sayan bir mizan
Sonuç netice cevap hepsi yalan...

Güldün gülerdin gülecektin gülümsedin
Gözlerin...
Uzatma söyle ulan...
Tek sebep aşktın sendin bendim sevdim...

Murat Tuğci

Sahte Yakamoz

Köhne kayığım
Adam olmaz yarım
Yeni bir gece ve yanındayım
Ne diyeceğimi bilemeden
Oturuyorum köhne kayığımın köşesinde
Gereksiz hüznlerle bezeliyim yine
Yine aynı tuzağa düşüyorum herhalde
Küstüm oynamıyorum diyorum
Sanırım son kalemi de veriyorum
Elimde kalan son liman
Son kuytu köşem
Son sessiz geliş gidişlerim
Alsınlar artık herkes doyasıya kansın
Son tebessüm bu kimse kaçırmasin
Çekiliyorum yavaş yavaş
Anlaşıldı bu limandan da kovuluyorum
Kovulmaktan çok çekiliyorum
Yönüm belirsiz
Nereye çekiyorlar bilmiyorum
Bir başka sahne tahmin ediyorum
Yapma bir liman
Bu yeni bir oyun anlaşılan
Bana da düşürürler sahte bir aydınlık
Son limandaki yerime karşılık
Anladım ki sevda yersiz
Sevda kimsesiz
Beni de istiyor bu koca çark
Bensiz olamayacak bu densiz!
Son kale dediydim ya,
Ben sanırdım ki
Sevdanın son kalesiyim
En korkmaz bekçisiyim
Sanırdım ki bulamazlar beni burada
Bu saklı kuytuda!
Kimse aramaz sormaz
Köhnemde yaşar giderim diyordum
Yanılmışım
Burada
Çekildiğim son sığınağımda
Burada da buldular
Çekiyorlar zavallı kayığımı
Belirsiz bir girdaba
Sahte yakamozlara
Aralarında konuşuyorlar
Kapkara olanı bana el sallıyor
Hep bir ağızdan da sesleniyorlar
Seni unutmuşuz burada
Kusurumuza bakma!

Murat Tuğci

Sanki Çocuk Oyunu

Bildik bir şarkı bu
Dinmeyen melodisiyle
Hala kulaklarımda
Hiç anmak istemiyorum
O gizemli adını
Ne yapayım ki
İki hecesi de hala dudaklarımda
Sevdam var, yangınım var...
Tükenmişliğim var,
Sır dolu kayboluşunun
Sızısı var feryatlarımda
Bir de İstanbul var!
Senlikle dolu
Seni arayışlarımla dolu
Çırpınışlarımla dolu
Öylece oturuyorum
İstanbul'un yalan sokaklarında
Hatırlar mısın bilmem
Hiç istemezdim ki bitsin
Seninle taşan saatlerimin sonu gelsin
Hiç istemezdim bilirsin
Maviliklerle dolu bir alemimiz vardı
Onu da bilirsin
Oraya açılan kapı önünde seni bekleyişlerim
Elinden çekip gidişlerim
Her seferimiz yalandanmış
Parlayışların yalandan
Gözlerimdeki gözlerin yalandan
Bak işte camdanmış
Bir dokunuşta kırılan
Hurda camdanmış
Ne sözler vardı verilen
Benimkiler gerçekten
Seninkiler ise geçerken
Niye mi bu öfke, neden mi bu hınç
Elveda demeyi kolaydan
Sevdayı oyundan
Beni öylesine ve sıradan sanan
Sen değil misin?
Kolay olsaydı
İnan bunları saymazdım
Sevda'nın bu kadar çocuk oyunu
Olduğunu bilseydim inan hiç oynamazdım.
Rüyalarımın en baş misafiri
O yalan hayalini
Asla hatırlamazdım
Böyle olacağını bilsem
Yüzüne bile bakmazdım

Murat Tuğci

Sarı Kağıt

Hiç ayırmazdım göğsüm üzerinden
Neler taşırdı benliğimden
Geç döndüm dün gece seyirden
Unutmuşum...
Anladım ki unutmuşum gece dürülürken,
Unutmuşum çantamı!
İçinde bir dolu sarı vardı
En hası da saman sarısı
Kendiliğinden sarı
Dost olmuştum onlarla
Yoldaş olmuştum her bir parçayla
Hepsi kendinden sarı
Barış imzalamıştım onlarla
Yaralarımı saralı!
Önce bembeyazı denedim
Çizgisiz olanını
Lekesiz...
Olmadı beceremedim!
Sonra çizgiliye geçtim
İçimde ne varsa hizaya getirdim
İki çizgi arasına
Hasretin bir satır arkasına!
Ne var ki yine beceremedim
Yine diyemedim
Hepsini buruşturup birbirine geçirdim
Sonrası...
Zaman sarısı!
Kendinden sapsarı
Dost olduydum onlarla
Yaram sarılalı!
Şimdi inceden sızlıyor
Kabuklarım kanıyor
Canım yanıyor onları unutalı
Orada başıboş bırakalı!

Murat Tuğci

Sarılmak

Sarılı geceler
Etrafım sarılı
Sardılardı ya her yanı
Gecelerde etrafım harbiden sarılı

Sardım öyle ki anlamadın
Sarıldım ne kadar elim varsa
Sarılı geçti geceler de
Sarılı iki metre örtü çektiler

Sarılırım
Etrafım dolu sarılı
Beyaz üzerinde siyah iki karakalem
Sarılım buzdan olsan can taşıyım sarılırım

Murat Tuğci

Seksen Dakika

Elini çekme bırak bırak kalsın yüreğimde
Sadece seksen dakika
Sanki sadece sen ve ben dünya ardımızda
Sadece seksen dakika terlemiş avuçların

Korkma sadece bırak bırak kalsın elimde
Biliyorum yanlış biliyorum sığmaz hiçbir kalıba
Ama biliyorsun ki sadece seksen dakika
Sadece sen ve ben, sadece yanlışımız

Sonrası öncesi gibi sen geldiğin gibi
Ben ve yanlışım ve yanlışım ve yalnız kalışım
En mutlu olduğum günlerdi
Ne söylesem özeldi hayaldi hepsi ama özeldi

Mutsuz olduğum günü tarif edemem
İlk defa saçlarına dokundum kokunu aldım
Çok sürmedi ellerin beni itti simsiyah bir duvara
Nasıl bir sükut-u hayaldi, dayandım inandım ya...

Çok kısa sürdü yeniden başladı
Artık duvarı yıkmıştın bırakmıştın ki
Bırakmıştın ki...
Dediler ki buraya kadar!

Ver geriye hayal ya da gerçek ne varsa bırak
Yırtık fotoğrafı da yasemin kokusunu da
Bırak dedik ya ne varsa dök yüreğinden masaya!
Bırak ve çık...

Seksen dakika birkaç fincan kahve
Onlar kalsın, bırakma al götür onlar bizden!

Şimdi eminim bir dakikasını bile hatırlamıyor
Mecbur bıraktıklarını topladı onları yaşıyor
Eminim hepsini unuttu gerçekleriyle yaşıyor
Zaten rüyaydı rüyasını kim hatırlıyor

Son gününe kadar gözlerin solmasın
Son gününe dek canın acımasın

Son güne.....
Bir gün hatırlarsan eğer,
Seksen dakika bir iki fincan kahve
Canımsın...

Murat Tuğci

Sen

Ateştin
Barut kovalayan
Alevdin
Sudan korkan
Sen
şimdi
Nesin
Nerdesin
Bıraktığın not ne diyor
Neden gittin
Ne demek bu:
Artık karanlığa esirsin!

Murat Tuğci

Sen Olmadan

Sen olmadan hiçbir yer almıyor beni
Sığdıramıyorum yükümü hiçbir boş katar almıyor
Sen olmadan canım çok yanıyor
Yanımdan geçen kim olsa fark etmiyor beni

Murat Tuğci

Sendin

Yıllar kadar sonra
Sesini duydum da
Çıkan canım, ben değildim
Ölsün be seslenen sendin ya...

Birkaç saniyeydi
Ağzından çıkan alt tarafı bir isimdi ya...
Duyduğum canımı yakmıyor değildi
Ölsün be seslenen sendin ya...

Sendin gördüm ağladığım
Sendin canımı yaktığım
Seslendin...
Ölsün be sendin...

Murat Tuğci

Seni...

Yine akşam oldu
Dışarısı sen kokmaya başladı
Yine gece olacak biliyorum
Kokunu içim çekecek ve yine sabah olacak!

Murat Tuğci

Senlik

Ne kadar zormuş
Bu gaibin ardından
Sürüklenmek!
Bilip, bilmezlikten gelmek
Hayal etmek...
Bir gün benim de olacak diye!
Hem de zorlamacasına
Her şeyden kaçarcasına
Gözlerim kapalı,
Sen sadece sen
Karanlıkta...
Aydınlık sandığım karanlıkta!
Ne kadar zormuş
Ömrümden bir hayat çıkardın
Düşünmeye fırsat bile bırakmadın!
Öyle bir girdin ki,
Şusuz topraklarıma,
Öyle bir girdin ki,
Damarlarıma!
Bir anlıktın,
Amansızdın!
Savunamadım, olamaz diyemedim
Sürükledin
Sürüklendim...
Ta ki bir kayaya çarpıp
Duruncaya,
Başımdan aşağı kıpkırmızı
Kabus kanları boşalınca
Sarıcacık hayallerim yıkılıp
Turuncu yaralar açılınca kadar !
Sürükledin
Sürüklendim...
Anlasana beni
Mecalim yok devamına...
Yüreğimin gözleri yaşıyor
Anlasana beni,
Seviyorum sadece senliği!

Murat Tuğci

Sensiz

Sensiz sabah da oluyor
Sensiz can da yaşıyor
Sensiz dünya da dönüyor
Sensiz sevilmiyor...

Sensiz olmuyor
Sensiz gülünmüyor
Sensiz gözlerinin rengi soluyor
Sensiz aşk anlamsız üç harf karalıyor!

Sensiz duramıyorum
Unutmak için zamanı öldürüyorum
Yakalayıp atıyorlar zindana
Anlam taşıyan tek şey iki hecen o da duvarda

Keşke sen senin hayatını
Keşke ben benim hayatımı
Senin hatanı benim hatamı
Yaşamayıydık yapmayıydık da kavuşaydık...

Murat Tuğci

Sensizliğim

İçimde bir sensizlik var
Adını koyabildiğim
Sonuna kadar gidebildiğim
Gözlerinin esiri olabildiğim bir sensizlik...

Kısa bir sessizlik...
Can gözlerinden sevdiğim
Gülüşüne yenildiğim
Sensizliğim...

Murat Tuğci

Sensizlik

Bu kaçınıcı bırakıp gidişin
Yine mi
Sormayacağım bunları
Saymayacağım artık
Sensiz günlerimi
Sen gelene kadar
Gece bitmeyecek
Şafak karartması
Saracak her yanı
Zifir kalkmayacak üzerimden
Gün hiç gelmeyecek
Ufkuma!
Senin olmaktı
Kollarında
Yanı başında
Saatlerce sessiz kalmaktı
Seninle tüketilen anlarda
Tek anlamdı
Sen olmayınca
Sensizliği teker teker
Sayınca
Anlamı kalmadı
Vazgeçtim o yüzden
Dedim ya saymayacağım
Sen gelene kadar
Gün doğana kadar
Sensiz göz yaşlarımı
Saymayacağım!

Murat Tuğci

Sensizlik 2

Yollar hep sana uzaktı
Hayallerim tek dayanağımdı
Bir damlacık bile olsa gözümün yaşı
Yüreğimden sadece senin için
Senin için aktı
Yüreğim ilk kez senin için
Heyecanla çarptı
Hayalin hiç peşimi bırakmadı
Yıllarsa seni benden hep kaçırdı
Bana yüreğimin sızısı,
Şızlanmamın gözyaşları kaldı
İlkin, unuturum diyordum
Nefretimi besliyor büyütüyordum
Unutursun be!
Unuturum be diyordum
Unuturum!
Yıllar koşarcasına geçince
Tek lezzetim acılarım olunca
Umudum harabeye dönünce
Çatırdayan yüreğim çarpmayınca
Anladım
Unutulamazsın!
Unutamazsın be!
Sen olmadan, yaralamadan...
Sensizlikle yaşanamazsın!

Murat Tuğci

Sensizlikte

Sensiz sabah oldu
Sensiz daha neler oldu neler
Yola bile çıktım
Sensiz adım atamazken çıktım

Kapıyı kapatırken son akşam gibiydi
Koca yolu gözlerinde bir kırışıta aldım
Merdiveni inerken çıkar gibiydi
Tek farkı kapı açılınca senin olmayacağım

Bir gülüş bu altı üstü
Ne bilecekler ki dünya bir düştü
Bedenini toprağa sardılar bir akşam üstü
Ne bilirler üzerime dünyaları düştü!

Murat Tuğci

Sessiz

Sessizce seviyorum yine
Kimseler duymuyor
Gönlümdeki ılık meltemin
Çıkardığı hışırtıyı
Kimseler anlamıyor
Neden niye
Gülümsediğimi
Sessizce yine
Sensiz gibi ama olsun
Laf aramızda
Ben onu hiç bırakmamıştım ki
Yeri geldi üzerini örttüm
İpekten sevdamla!
Yeri geldi yüreğime gömdüm
Canımdan bir parçayla!
Yeri geldi gidişini gördüm
Bir duvar kenarı kaçamağıyla!
Böldüm!
Sessizce kalanını göz yaşlarıma
Bir zaman sonra
Sessizlik bitti
Kalktı kendi geldi
Acımış halime besbelli
Son arzusuymuş dediler
Belki...
Olsun ne değişir
Geldi ya yetişir
Kim engelleyebilir
Sessizce seviyorum işte
Kimseler duymuyor
Gürültüm çıkmıyor
Kime ne
Bu elimdeki
Bende kalan son oyuncak
Şusun!
Ürkütürsem o da yok olacak
Sessiz olun!
Sessiz...

Murat Tuğci

Sessizce Vur

Al sende beni
Vur yerden yere
Sonra sessizce bırak
Son vurduğun yere
Boş ver!
Bir şeycik olmaz ben gibisine
Neler geçmedi ki,
Gözlerimin önünden
Beynimin kırık hücrelerinden
Neler istemedi ki
Uslanmaz yüreğim
Boş ver hepsine!
Şimdi son bir isteğim var
Sessizce yavaşça vur
Canım acımasın artık
Sessizce vur da gideyim!
Kaderime razı boynum bükük
Sessizce gideyim...

Murat Tuğci

Sessizlik Vakti

Yine aynı sabahın beşi
Derinden bir ses
Kalk artık
Didişme vakti
Bir zaman sonra
Karmaşanın tam ortasına
Düşme vakti
Konuşurken susmak
Duymamak onca haykırışı
Hep aynı
İsteneni değil
Gündekini seslemek
Bir zaman sonra
Onca insan arasında
Sadece onunla
Yapayalnız kalma vakti
İki kişilik bir sahnede
Söyleneni dinleme
Zoraki bir kaç kelime
Bunlar ardına gizlenen
İki kelime bir cümle
Gözlere söylenen
Dilde esirgenen
Neyse
Konuşa konuşa geçen
Sessiz denilen
Bir zaman sonra
Kendiliğinden gelen
Ayrılık vakti
Üste çekilen bir saten
Acıların renginden
Arkasında kalan
Bir günün ardına saklanan
Hep aynı tonda kalan sessizlik vakti!

Murat Tuğci

Sevda Fotoğrafı

Ladinden sığınağında
Sakladım seni yıllar boyunca
Benim canımdın
Sevdamdın sen
Sana bakmaya kıyamazdım ben
Hayallerime dalmış yüzerken
Sen görünürdün birden!
Böyle giderdi ne de güzeldi
Sonra bilemiyorum ne oldu
Bir anda her yanıma alevle doldu
Kurtarayım dedim bari onurumu
Ne mi oldu,
Yandı ki sorma kalmadı kül oldu!
Küçük birer çocuktuk o zaman
Alabildiğine saf ve temiz her an
Şimdi mi
Büyüdük...
Büyüdük de ne oldu!
Avuçlarımızdaydı
Kuş gibi uçtu, kayboldu
Sana kızdım durdum her an
Neler söylemedim ki durmadan!
Nereden bileyim ki
Masumsun sen onlar yalan,
Koskocaman bir yalan!
Elimde kalan,
Geriye kalan,
Senden yadigar olan!
Ladinden sığınağında,
Yırtılmamış bozulmamış,
Bir sevda fotoğrafı...
Unutulmamış ölesiye yaşanmış

Murat Tuğci

Sevdanın İsyanı

Bir şarkı oldum çoğu zaman
Benimle yanan gönüllerde
Bir çiçek oldum bir zaman
Onların süslü bahçelerinde
Sonunda soldum her zaman
Hep ağıtlar yakıldı ardından
Çok sözler verildi
Benden hiç ama hiç vazgeçilmeyecekti
İlk günden son güne
Hiç eksilmeden hep artarak
Ben yaşayacaktım!
Hep devam edecektim,
Sonsuza kadar...
Ne oldu şimdi ey sevdalılar
Bana övgüler yağdıranlar
Ne hakkınız vardı ki
Neden yaptınız bunu bana!
Neden öksüz bıraktınız beni
Neden sahip çıkmadınız bana!
Hani hep sizindim
Sizlerdiniz biricik yuvam
Dünya durmadıkça hiç olmayacaktı
Ne derdim ne de tasam!
Gözlerinizde gezdirdiniz
Gönüllerinizde misafir ettiniz
Bana hiç söylemediniz
Bunların hepsi yalan
Yaşanmayacak hiçbir zaman!
Söyleseydiniz giderdim o zaman
Başka gönüllere başka gözlere
Kaldıramazdınız beni işte o zaman
Tozlu raflardaki hikayelerin içine!
Bana çok isimler taktınız
Kiminiz yalanı sevdi kiminiz ihtirası
Kimse sevemedi doğrusunu
Riyakarca bana yandınız
Sadece bana sarıldınız
Çok yanlış tanıdınız
Başka zevkleri isimleri
Ben sandınız...
Farkıma varamadınız
Ben...
Sizin işiniz bitince savurduğunuz
Bir kenara attığınız
Hiç hatırlamadığınız
Yalan ve ihtiras sandığınız
En yakınınız...
Belki de düşmanınız
Aslında tek dayanağınız
Solmuş unutulmuş yorulmuş
Kayıp sevdanız!

Murat Tuğci

Sevdiğimi Diyemedim

Hayali cihana değer derlerdi
Umursamamıştım hatta bayağı basit bulmuştum
Ömrüm cihan kadar hayalinse ömrüm
Neye yarar geç kalmış bir kuru özrüm

Murat Tuğci

Sevmişim

Çok sevmişim
Geri dönüp baktığımda
Hiçbir beklenti olmaksızın sevmişim
İmkansızlığını bile bile sevmişim

Sevmişim gülmesini
Sevmişim her geçen gün sevmesini
Her geçen gün teslimiyetini sevmişim
İmkansız yanlış olmazlar arasında gülüşünü duymayı sevmişim

İyi de etmişim
Acıyor canım hem de çok
Ağlıyor yüreğim hem de durmaksızın
Sevmişim ama iyi ki de seni sevmişim

Murat Tuğci

Sıradan

Aklıma kazınan sıradan bir yüz
Aklıma kazınan sıradan iki ela göz
Sıradan ama size
Göz güler mi göz alıp gider mi
Sıradan ama size göre

Çok seviyorum seninle yan yana oturmayı
Elini tutmak için çıldırmayı ama tutamayacağımı
Kokunu içime çekip yokmuşsunu oynamayı
Yanımdaydın iki yudum kahvedeydin içimdeydin
Yoksun ya sıradansın ya onlara göresin...

Murat Tuğci

Sızım

Aşk her yerde kalmamalı
Giderken götürebilmelisin
Ardından gürültü çıkarmamalısın
Gömüp minicik yüreğine gidebilmelisin

İpek yüzlü aşk
Ağlamaklı vedaların kahramanı
Yasakların en okkalısı kalbimin sökölmez mührü
Seni sessiz sensiz aşkla yaşamak

Zaman daraldı son yaklaştı
Haydi topla bavulu
Hey unutma bu resim şu koku
Hepsini doldur kapat son yaklaştı

Sakin düşürme dökme kırma unutma
Aşk dediğin tarifsiz zamansız izahsız izansız
Ansızın bir sızın kopup gelen sevda sızım
Kalmasın buralarda can sızım canım...

Murat Tuğci

Siyah Beyaz

Hepsi de donuk sevdalarımın
Siyah ve beyaz
Puslu...
Hiç renklenmediler,
Hiç canlanmadılar,
Orada öylece duruyorlar...
Hepsi donuk ve silik
Hepsi aynı
Siyah ve beyaz!
Hiç ışıdamadılar ki
Hiç bakamadı gözleri
Al götür yüreğimi dercesine
Hiç konuşamadılar
Neresi nereye olursa olsun
Sen yetersin diye
Sevemediler hiç
Hepsi eski soluk
Birer fotoğraf karesi
Bir resim bile olamadılar
Hepsi siyah ve beyaz, solgun...
Sevdalarım ağlamaklı anlarım
Yıkılan umutlarım
Tutamadığım uçup giden rüyalarım
Elimde kalan donuk sevda yıkıntıları
Benim, onların hepsi
Canlarım!
Siyah beyaz yangınlarım!

Murat Tuğci

Soğuk Beyaz

Yüreğinden çıkarma,
Bir yanın hep eksik olsun ben yoksam
Bir yanım hep eksik olsun sen yoksan
Hiç çıkarma...

Ne olursa olsun sen ol,
Ne yaşanırsa yaşansın ardında kalanım sen ol
Bembeyaz taştan bir yüreğin yarısı sen ol da,
Varsın beyaz taş soğukluğundan alemi yaksın...

Murat Tuğci

Son Kare

Diyorlar ki nasıl dayanıyorsun
Yanında yok belli ki başkasının biliyorsun
Belki hepsini hayal tek kalem yanıyorsun
Nasıl taşıyorsun üzerinde son resmi hiç mi ürkmüyorsun

Canım yansa da yazıyorum geçiyor
Olmasa yanımda ne geçer canım seviyor
Canım hayal etmesen kavuşur musun diyor
O resim, gözler, tebessüm elimde değil canımda, o da biliyor!

Murat Tuğci

Sona

Sonu yaklaşmakta,
Galiba bir daha
Bir dahası yok, olmayacak
Büyük çöküşten
Önceki tiz sesler
Duyulmakta...
Küçük küçük yıkıntılar
Sarmakta etrafımı
Sonundan elimden aldılar
Bir dahası yok , olmayacak
Artık bir anlamı yok
Düşünmenin
Hayal etmenin bile
Bir anlamı yok artık!
Bunca zaman sürdü
Acılarım doğdu
Sızılarım büyüdü
Sonu ya sonu ne oldu
Sona bak
Bir dahası yok , olmayacak
Terk etmek zamanıdır
Bu yalnız rıhtımı
Bu köhne barakayı...
Boşaltmak zamanıdır
Meydanı sizlere
Bırakmak zamanıdır
Benim gibisine
Ne olsa ne dense azdır
Sona bak!
Bir dahası yok , olmayacak
Dedim ya artık,
Sona, ona...
Gitmek zamanıdır!

Murat Tuğci

Sonunda

Anladım her anımı
Seninle,
Safir gözlerinle,
Yaşamanın ne demekliğini
Sonunda anladım...
Yanında neden başkalaştığımı
Niye sersemlediğimi
Sesimin kısılıp çıkmadığını
Kelimeler beni, birer ikişer
Neden terk ediyor anladım
Yıldızları niye göremediğimi,
Başkaları gibi çiçekleri sevemediğimi
Sonunda...
Hepsini anladım!
Canım deyince,
Neden aklım başımdan gidiyor
Zihnim bulanıyor
Anladım canım!
Sonunda...
Anladım!

Murat Tuğci

Tahliye Kağıdı

Çok değil, yıllar önce
Hapsedilmişim buraya
Diğerleri gibi
Dediler ki çok sürmez
Çıkarsın...
Bırakırsın inadı
Ne derlerse şakırsın
Gelir geçer çıkarsın
Gelir bir tahliye samanı
Çok sürmez anlarsın
Élindekinin bildiğinin hiçliğini
Yıllarca izlemiştim
İçten içe,
Ben de var mıyım dediğim
Tahliye kapısındaki bekleyişlerim
Ne yazık her seferinde
Boynum bükük
Hücreme geri gidişlerim
Bir kaç gün oldu
Yine yavaşça, korkarak yaklaşmışım
Sonunu bilsem de
Çıkamayacağımı hissetsem de
Seviyordum acısını
Her seferinde kalabalığa
Karışıyordum
Bükülü ve gözlerim sisli
İzliyordum gelip geçeni
Utanıyordum hep oradaydım
Hiç çıkan olmamışım
Bir kaç gün oldu
Yine karıştım
Yeni gidişler varmış
Kapımı açtım
Tek elbise yıllardır benimle
Onu da hep yanımda taşıyım
Yaklaştım, bekledim
Aslında beklediğim
İsmimi duymak değil
Bükmekti beklediğim
Kilitlenmekti
Can hücreme
Bekliyordum
Duydum
Haydi ya hayal dedim
Bir daha seslendiler
Sen sen dediler
Al samanını oku
Oku dediler
Haydi çık, çık artık
Güneşmiş artık
Geceler gündüzüne varacakmış
Haydi git

Çilen doldu dediler
Nasıl kanarım!
Ya hayalse
Alışkınım ya hayallere
Ya kapılar yine aynı kahkaha
Aynı kıyametle
Çekilirse
Oku dediler, oku
Samandan ama tahliye kağıdın
Aldım ve başladım
Adı sevdalı
Suçu aramak...
Sevdası,
Aleminde bir dala tutulmak
Bir gülümsemeye
Dünyayı dar etmemek
Cezası bitti
Çıksın artık
Zaten kimse de kalmadı
Tutunacak
Kimi bulacak artık
Devam ettim
Kağıda baktım
Bir daha baktım
Çıksın artık
Kimi bulacak artık
Öyle bir korku, dehşet!
Yine tek başıma kalışım
Kağıda son dalışım
Bir anda gözlerime son inanışım
Silik bir yazı
Kalem kurşun
Kurtuluşun
Al haydi çık
Korkma ben sendeyim
Çıkar çıkmaz elindeyim
Çık ve kapıdan bak
Çek içine ne diler sen
Ve yürü,
Hissettiğin yere!
Duyduğunda hisirtisini
Sevdanın yine
Benim o işte
Kalem kurşun
Benim yok oluşun
Benim o işte
Korkma!
Al kağıdı
Gel bitti işte!

Murat Tuğci

Tek Tek

Yaşamaya yeltenmek

Sessiz
Sensiz
Zamansız
Ziyasız

Dört duvarı bir araya getirmek

İmkansız
Ses ya da sen
Zaman
Ziya

Acısız sızısız amansız yaşamak,

Aşk
Sevgilim
Hastalığım
En büyük başarıım

Gel bırak bakma boş boş burdayım!

Murat Tuğci

Teselli

Hep aynı yumuşak ses
Üzölme can üzölme
Sen üzölme...
Hemen yanımda biter
Ellerimle yüzümü kapattığımda
Gözlüklerimi çıkarıp fırlattığımda
Sıkılarak şakaklarımı ovduğumda
Başımdakini abarttığımda
Hemen yanımda
Baş ucumda!
Aynı ses
Aynı teselli
Belli belirsiz silueti
Aynı hep
Tıpkı abartmalarım gibi!

Murat Tuğci

Turuncu Gözyaşları

Ağlamak için neden arıyormuş
Sahilde bir bankta
Çiseleyen yağmurda
Bildik manzarada
Neden arıyormuş

Çantasını sıkı sıkı sarmıştı
Titreyen elleri!
Çoktan saçılmıştı
İnci taneleri...

Sessizdi ilk birkaç dakika
Sonra dayanamadı
Hıçkırdı her ne yaşadıysa
Ne yapsaydım bilemedim birkaç adımda

Bej renkli paltosu
Etrafı saran deniz kokusu
Çiseden ibaret dokusu
Ellerimin bundan cesaret alan dokunuşu...

İrkildi birden
Uzattığım mendilimi alırken yerden
Hesabı mümkün olmayan bir süreden
Benim için geçen en az bir ömürden

Hiçbir şey diyemedim
O kadar kızgındı ki diyemedim
O kadar kızdı ki diyemedim
Sadece özür dileyebildim

Sadece yardım etmek istemiştım
Hızla gidişi kaldırımda
Biraz sonra sendelemesi
Turuncu çantasıyla bej paltosuyla...

Koştum, yardım ister misiniz
İyi misiniz...

Sadece ağlayışı
Zamanın akmayışı
Turuncu gözyaşları
Elinden tutup kaldırışım
Gözyaşlarına ilk bakışım...

Murat Tuğci

Turuncu Hazan

Eğer şimdi yanımda olsan
Eğer şimdi o avuçlarını sıkıdın
Uzatmadan tut dercesine yaklaştırdığın
Aramızdaki tek dokunuşa yakardım dünyayı

Şimdi yanımda olsan
Tek tek itiraf ederdim
İlk gördüğümdekileri de
İmkansızlığa eyvallah etmeyişleri de

Hayat aşkla sevdıyla yenilmiyor
Her zaman en doğru yerde durulmuyor
Sen benim geç kalmışlığım
Sen benim ikinci can adım

Eğer diye başladı ya
Sonu belli turuncu hazan
Bir hazanda beynimden vuran
Sonu belli, avuçlarımda yaran...

Murat Tuğci

Turunç

Akrep yelkovan dakika saat
Bu sizin bildiğiniz
Geçiyor diyorsunuz ya
Geçmiyor buralarda...

Biraz mutlu olup bekleyince
Kırmızı mor turunç alevler ve gece...

Sen gideli bilmen kaç yelkovan geçti
Sen gideli hangi renkleri bildim geldi geçti gitti
Canım ve ardında bıraktığın yalnızlığın
Dört duvar ve mandalina kokusu ve son gece...

Biraz mutlu olup bekleyince
Kırmızı mor turunç alevler ve gece...

Murat Tuğci

Umarsızca

Nasıl da seviniyorum
Seninle geçecek kısacık anlara
Aydınlıklarım onlar benim!
Nasıl da değiştiriyorum
Her şeyi bir anda!
Yoluna giriveriyor hemen
Bu kayıp,
Bu kaçak sevda!
Sanıyor ki,
Hiç çıkmayacak yoldan,
Hiç aramayacak yolunu,
Üzölmeyecek,
Kırılmayacak...
Hep bulacak,
Hep yaşanacak,
Öyle değil işte!
Kaçaksın...
Sende biliyorsun
Kayıpsın adın üstünde!
Ben mi,
Beni geç sayma!
Yangının biri sönüyor,
Yenisini çıkarıyorum!
Yanıyorum...
Öylesine çaresiz,
Öylesine yapayalnız,
Uşüyorum bir kenarda,
Sensiz...
Sessiz...
Çaresiz!

Murat Tuğci

Umut

Eğer dayanabilseydim inan
Fark etmezdi o zaman
Sensizlik, sessizlik, karanlık
Anlardım belki yokluğunu
Nasıl olsa gelirdi acılarımın sonu
Ama öyle değil
Öyle kolay değil
Sensizlik
Derin bir sessizlik
Güneş yakıyor ben üşüyorum
Herkes gülüyor ben ağlıyorum
Herkes çok mutlu
Bense başı önde, nereye
Niye gittiği belli olmayan
Ama kırıntı kaddarda olsa
Umutlu
Umudum olmadan zor duruyorum ayakta
Bazen bir hayal hemen yanı başımda
Sen ve ben
Tam söyleyeceğim, haykıracağım
Dayanamam!
Kalamam sen olmadan
Gözlerine bakamadan!
Bir anda sadece karanlık ve ben
Ama umudum hala yanımda
O terk etmedi hala
Umudum
Tek dayanağım sensiz anlarımda
Birde o giderse inan
Kalamam buralarda!

Murat Tuğci

Unutamamak

Unutmak için ortası
Kolay yanı
Bunca yaktığına rağmen
Unutamamak ateşin kor aynı
Yıllar yaraları sarar
Düşen mutlak kalkar
Ne var ki
Ne olmuş ki
Sadece bende mi
İlk mi
Bunlardan başka söz duymadım
Yaralı bedenimle kıvranırken
Sokak başlarını tutarken
Sevda diye dilenirken
Kara yüzümle içimden ağlarken
Duymadım
Duymadım hiç birini
Anımsayabildiğimdi
Küçük bir sestü
Usul usul konuşan benliğimdi
Okşayarak sarıyordu bedenimi
Çözüyordu kaskatı yüreğimi
Bırakma diyordu ellerini
Serme bu köhneyi köşe başlarına
Verme elindeki son kaleyi
Arsız sevda hasımlarına
Dinle bak
Unutmak için ortası
Kolay yanı
Senden çoktan geçti o yanı
Sonundasın artık
Kalkmalısın dilendiğin yerden
Haykırmalısın
Unutamam diye ağlamalısın
Haydi kalk artık
Küçük kulübe karşında
Sıcacık yumuşacık alev duvarlarında
Haydi git köhneyi duvarlara yasla
Anlamıyorsun değil mi
Anlamıyorsun hala
Unutamamak senin damarlarında!

Murat Tuğci

Unutma Ne Olur

Canım kayıp kalanım
Neredesin
Ses vermezsin bilirim
Gelemezsin bilirim daha çok bilirim

Yeter ki unutma
Yeter ki tüm ağırlıklar düştüğünde hatırla
Nerede olursan ol sadece sesini yolla
İnan bu kez sözünü tamamlayacaksın unutma

Sevmek hiç bu kadar zor olmadı
Gerçi topu topu iki defaydı
Bunca zor olmadı geride kaldı
İlk defa bu kadar acıttı

Sen yine de unutma
Saçına aklar düşse de ne olur unutma
O canım gözlerime iyi bak, unutma
Unutma söz verdiğin yirmi yılı unutma!

Murat Tuğci

Unutmuşum

Eskiden olsa gülerdim
Ne kadar yaban
Ne kadarda yalan
Derdim
Anlamını unutmuşum
Sevmenin
Nasıllığını unutmuşum
Zamansız çıkan
Buğulu gözlerin
Esiri olmuşum
Yalnız günlerimin
Nasıl oldu
Hatırlamıyorum
Günlerden bir gün
Elini tutmuşum
Onu da unutmuşum
Yalan değildi ama
Emin ol
Gözlerindeki gözler
Seninkiler mi
Hatırlamıyorum
Ne yapalım unutmuşum

Murat Tuğci

Uzaktayım

Al sana ait bir şey var bende
Yıllarca sakladım
Ya da o bana
Yıllar gibi geldi
Zamanı değil şimdi
Yersiz tartışmanın
Amansız bir kavganın
Dedim ya sana ait bir şey
Bende...
Daha fazla dayanılmıyor
O kadar ağırlaşıyor ki bedenim
Bu kadarına dermanım yok benim
Gel al senin bu
Belki de çok geçtir şimdi
Çoktan gitmişimdir
Ama yorgun
Ama düşünceli
Ama üzgün ya da kırgın
Ne dersin
Belki de çoktan gitmişimdir
Merak etme!
Senin olan emin ellerde
Ben olmazsam geldiğinde
Sen sadece seslen bir kere
Ben geldim diye
Kapının yanında sağ köşede
Kahverengi kutunun içinde
Kırık bir resim
Kurumuş bir gül
Ve son bir mektup
Hepsi bir yerde
Ağlama dedim ya
Senin olan artık
Emin ellerde
Şimdi izliyorum
Ta orada
Uzak bir yerde!

Murat Tuğci

Uzanamıyorum

Şadece seni özlem bilirim
İnan böyle
Ne kadar boş değil mi
Ne kadar da hoş!
Ne kadar da kolay
Bir iki süslü cümle
Benliğimdesin bedenimdesin!
Bu kadar kolay
Şonu geldi ama filimin...
Öyle değil işte!
Karşına geçeceğim
Söyleyeceğim
Hiç de değil!
İmkansız neredeyse...
Çaresizce düşünüyorum
Yazıyorum ve çiziyorum
Ağlıyorum üstüne bir de sızlıyorum
Olmuyor!
Olmuyor!!
Olmuyor!!!
Söyleyemiyorum gelemiyorum
Uzanamıyorum sana
Şadece özlüyorum
Şadece ve sadece!

Murat Tuğci

Uzun

Bu kadar sandım
O kadar da şartlandım
Tepenin ardına son diye
Yolun sonu diye
Soluksuz vardım
Yolun sonuydu
Adım ötesi
Sensizliğin gerisi
Yolun sonuydu
Anlık unutkanlık
Son sandığın
Başkaca bir kalabalık
Yeniden
Tekrardan
Ayağa kalkmalık
Bir kere daha koyulmak yola
Son sandığına
Aynı umutla
Anlasan da yarı yolda
Dönüş yok yine
Yol yarıda
Geriye dönmek
İleriye gitmek
İki kara arasında
Geriye döneceğine
Çekilip gideceğine
Sızılmasına koştuktasın
Korkusuzca avuçlarına almaktasın
Yol uzun
Görüyorsun
Bu ne ilk ne de son
Düşeceksin
Doğrulacaksın her düşmende
Dimdik karşı duracaksın
Kimseler bilmeyecek
Ne yaralardasın
Unutulacaksın belki de
Korkmayacaksın
Tekrar canlanacaksın
Anlayacaksın
Yol uzun
An kısa
Koşacaksın durmaksızın
Son ana!

Murat Tuğci

Uzun Zaman

Uzun Zaman

Seksen dakika saydım
Tam o kadarlık can yangım
İlk birkaçı önemsizdi geçti çarçabuk
Kokunu çekmeye başladığımdaysa her biri koruk

Ortalara gelmişim
Artık kokun icimdeydi öyle sevinmistim ki
Elimi tuttun sana dokundum bir iki...
Yetmişdokuz ve seksen, dediler ki, bitti!

Bitti ya onca yangıda iki dakika...
Şimdi, unuttum sanırsın ya da hiç umursamazsın
Ö iki küçük dakika, kokun ve de sen
Bedel ya, şimdi bomboş hayatıma...

Murat Tuğci

Üç Hece

Yalnızlık
Üç hece

Sabah zorla
Gündüz bilemeden
Gece ızdırapla

Tek teselli sen

Sabah umutla
Gündüz unutmakla
Gece hayaline sarılmakla

Yalnızlık
Üç hece

Murat Tuğci

Veda Dokunuşu

Çok ağlamam bilirler
Ama ağlattın iki sefer
Pembe mavi babam derken
Bir fincan kahveye ağlattın

İlk defa elini tuttum
Veda tutuşumdu
Nasıl da bırakmak istemedim bildin
Bildin de yine ağlattın

Eline ilk defa dokundum
Şana senden bir parçaya
İlk defa dokundum vedaya dokunuştun
Diyeydi bu hayalin son dokunuşumdu

Eline değen yüreğim dünden razıydı
Gözlerindeki ufacık bir parıltıya
İpek yanaklarındaki son iki damlaya
Aşkın diyeti olmaya dünden razıydı

Murat Tuğci

Veda Vesikası

Aynı küçük kağıt
Yıllarca yazmadığım kalmadı
İsyanlar
Kızgınlar
Nedensiz özlemler
Şimdi ise vedamı
Sensiz bir anımı
Seni yazıyorum
Canım gidiyorum
Sensiz değilim
Her şeyi gömdüm tozlu yılların en ücra köşelerine
Şimdi bedenimdeki çarpıntılar ve şuramdaki hüznün
Gidiyorum onlar refakat ediyor bana
Derlerdi ya aşk ise
Korkular bir kenara
Endişeler tedirginlikler bir kenara
Atamadım
Eziliyorum acizliğim altında
Bedenim dedim ya ağrıyor şimdi
Korkaklığımdan
Canım yangın yerine terk edilmiş kadar yanıyor
Acizliğimden
Artık yoksun
Gözlerimin önünde sesin her an üzerimde
Yoksun
Göğsümün kafesine hapsedtiğim miniğim yok artık
Kahrını bunca zamandır çektiğim nağmeleri yok artık
Vaktidir
Sıkışan kalbimin son vuruşları yakın artık
Gidiyorum bir dinle bile diyemeden
Başım öne eğik
Yenik
Ağladığım belli olmasın diye
Bakamıyorum
Görmez oluyorum
Bu son adımlarım gidiyorum
Bu son kokunu içime çekişim
Gözlerine bakamayışım son
Son görüşüm
Manasız bakışlarını
Umursamayışlarını
Bir devrin kapanışından habersiz deli diyen dudaklarını
Bir zamandı
İlk kez eline değmiştim
O andı
Sensiz olamayışlarımdı
Umarsız hezeyanlarımdı
O andı
İpek yüzlüm
Sana dokunamadan
Senin olamadan
Kalamam buralarda

Gerçekten
Bir kez dahi konuşamadan
Duramam artık yanı başında
Ne kadar dayandım bilemezsin
Bir gün bir gün daha
Bir gün daha
Ne var ki bu gün
Son gün
Biliyorum ki hiç olmayacaksın
Varsın olmayasın
Seninle sessizlikten
Benim olamayışından
Yanında duramayışından iyidir
Acı ağlamak ve derin bir hasret
Bunların tadına varmak
Yanı başından
Kaçmak istiyorum
Yalan bir umut yakalamak
Sarılmak istiyorum
Seni bu olmaz olası gerçeklerin arasında değil
Yalandan yaşamak istiyorum
Elerin yüzümde bir köşede
Kendimce
Gülen gözlerinde
Kaybolup gitmek istiyorum
Yalandan
Gerçek hiç olmadı ki
Hiç fark edilmedim ki
Sana dokunamayacaksam
Yaşayamayacaksam seni
Boş vermeli artık gerisini
Bir köşedeyim
Deli denilenlerdenim
Bak dinle
Ağlıyorum yine
Ben duyuyorum
Sen geliyorsun
Ne yazık
Ben gidiyorum
Bir köşedeyim
Gitmekteyim
Acımalı bakışları seçmekteyim
Biri yaklaşıyor elinde bir bez parçası
Yüzümü örtüyor
Bez parçası
Candan vedanın vesikası!

Murat Tuğci

Vurgun

Denize karşı bakmayı
Bir akşam soğukundaki dalga sesini
Baharda bin renkli çiçekleri
Ağlamayı sen yok iken

Acı çekmeyi kavuşamayacağının tecellisine
Neyleyeyim aşk yoksa...
Sonbahar çiseltisinde pamuk ellerini
Islanmış banklara tereddütsüz oturmayı
Dere tepe şehir deniz hava gezmeyi
Gülümsemene ömür ödemeyi
Senin için gülen gözlerin için delirmeyi
Neyleyeyim aşk yoksa...

Aşk mı
Yine mi sen
Bıkmadın mı
Ulan saf köylü
Ulan değişmez huylu
Bıkmadın mı
Rüzgar güneş oldu
Acıyan kalbim yaşam kaynağım oldu
Yalnız kaldığım anlar kalabalığım oldu
Gülen gözleri gökyüzüm toprağım oldu
Canım değişine ümidim nefesim oldu
Aşk dedim diye bunlar yalan mı oldu

Aşk mı
Yine ben
Nasıl bıkarım ben
Saf olsam ne köylü olsam ne
Hiç değişmez huyum
Nasıl bı kayım ki, aşka vurgunum!

Murat Tuğci

Vuslat

Hep bekledim durdum
Günler, geceler boyunca
Başkasını görmedi bu gözlerim
Geçen ömrüm boyunca
Avunamadı bu ellerim
Yalan ellere değse de
Gülmedi bu puslu gözlerim
Yalan gözleri çokça görse de
Sonunda...
İşte sonunda, sana geliyorum
Bitecek bu eziyet
Vuslat yakında, gönlüm
Biraz daha,
Biraz daha sabret
İyice karardı ortalık
Bitti bütün yalanlar
Artık hiç biri yok
Bak, kaçtı tüm riyakarlar
Gözlerim gülüyor artık
İlk kez!
İlk kez aydınlıkları görüyor
Ellerim seviniyor artık
Gerçekten!
Gerçekten sevdasına uzanıyor
Canıma sevdalımdın
Vuslatına susadığımdın
Kimseler inanmadı
İnanamadı!
Bu diyardaki sevdamdın
Vuslata yaktığım hasretimdin
Artık bitti benimlesin
Sonsuza değin canımdasın
Kim ne derse desin
Geri dönüşü yok
Benden bir parçasın!

Murat Tuğci

Yağmur Tepesinin Acı Taneleri

Güneş çıktı
Koşun hadi yetişin
Yankılanan ses hep aynı
Yetişin güneş açılacak!
Sanılırmış ki ısıtacak
Doluşulurmuş hemen
Herkes tamam olunca
Ani bir karartma
Acı yağmur taneleri
Düzineler halinde
Hemen inermiş
Bir düzinesi yetermiş
Değdiği yerde yaralar açarmış
Birinci dereceden
Biraz daha zorlarsa yıkarmış
Geçmişten ya da gelecekten
Kaçmak yok bir yana
Bulunamazmış sığınacak bir ara
Meydan aynı aslında
Adı da bildik
Herkes diyecek şimdi
Biz de gitmiştik
Yağmur tepesi orası
Belki de burası!
Sonunda yine çıkarmış güneş
Ebemkuşağında iki renk ama
Biri gök mavi diğeri kara
Işıkları yalandan
Yıkıntılar arasında dolaşan!
Duymak isterseniz
Aynı sestir işittiğiniz
Güneş çıktı
Koşun haydi yetişin
Yetişin güneş açılacak!

Murat Tuğci

Yalan Alışıklıklar

Alıştım yokluğuna
Yalan!
Neden alışayım ki
Alıştığım yokluğun değil bilesin kor aşkım!

Keşke geri sarsa hayat
On iki yıl yeter
Sen bir yerlerde ben gözlerinde
Elini bir defa tutsam hiç bırakmasam...

Bulurdum inan bana,
Ne yapar eder bulurdum!
Yine gözlerine esir olurdum
İnan ne yapar eder senin olurdum!

Yalan!
Geri sarsa bunlar olsa
Sen aynı gözlerle ben aynı sevdıyla
Yalan inan ki yalan...

Her hatanın bedeli var
Bu da benimkilerin
Sensiz sessiz gözlerinin hayali
Bekleyeceğim kürek mahkumu misali!

Yalan hepsi yalan
Sadece göz yaşlarım kalp sızım
Seni gördüğümdeki ölümüne çarpıntılarım
Sadece sana söylediklerimle tüm gerçegim...

Murat Tuğci

Yalnızlığım

Kaldırırın kafanı,
Gözlerin kamaşır,
Gülümsemecikler belirir,
Uzatırın elini,
Tutsun çeksin istersin!
Tam doğrulmak üzeresindir,
Bir de bakarsın ki,
Elin boştaymış!
Derler ki,
Az önce az önce
Oradaymış!
Sonrasından kalan,
Bir yalan,
Bir yılan!
Gözyaşlarını yüzüne dağıtan
Zavallı elin!
Bu kadar yaklaşmışken,
Öylesine coşkuluyken,
Bak şimdi ne halde,
Nerelerde!
Yine o bildik sahnede,
Yetmez mi artık,
Rol hep aynı,
Aynı zavallı!
Yetmez mi artık,
Biktırdı,
Usandırdı...
Uslandırdı beni bu yalnızlık!
Ne olur gitmese bu kez
Gerçek olsa sadece
Bir kez ve bu kez!
Korkuyorum gülümsemeciklerime
İrkiliyorum elimi vermeye
Ya yine boşta kalırsa diye
Ya yine derlerse!
Az önce, az önce...
Gözlerim öyle korkuyor ki,
Zihnim öylesine titriyor ki,
Yine yanacak,
Yine yıkacak,
Yine akacak bu yaşlar diye!
Bu yaşlar!
Kurutacak gözlerimi
Sızlatacak...
Ardına bir bakacak
Keyifle akacak
Korkuyorum işte
Yine bezdirecek diye!
Ellerim hiç istemiyor,
Dönüp bakamıyorum,
Coşamıyorum,
Hırçınlaşamıyorum bile!

Öyle sessizce,
Kıpırdamadan duruyorum,
İstemiyorum bildik sahne mahne,
Yeter!
Aynısı olsun istemiyorum...
İstemiyorum,
Eli boş olmak,
Gülmek yerine ağlamak,
Yetmez mi artık!
Biktırdı,
Usandırdı,
Uslandırdı beni bu yalnızlık!
Hadi artık hayalciğim
Gel...
Tut elimi bırakma,
Sımsıkı sarıl bana,
Ne olur haydi!
Bırakma!
Gel...
Başım öne eğik bırakma,
Bırakma o karanlığa,
Yeniden vurma yalnızlık prangasına,
İstemiyorum artık!
Bıktım,
Usandım,
Uslandım,
Bu ana değin dayandım,
Ne olur gidelim,
Hadi benim canım hayalciğim!
Gülümsemeciğim,
Ne olursa olsun,
Seni bu kez vermeyeceğim!

Murat Tuğci

Yalnızlık

Eskiden de yazardım
Yalnızlığı
İlk kez anlıyorum
Canım ilk kez yanıyor
Yalnızlığımdan
Uzakta kalışından
Seni göremediğim her an
Varla yok arası kadar
Sana ulaşamadığım her an
Bin özlem kadar
Ne olur yalnız bırakma beni
Yüzünü çevirsen de
Tek kelime etmesen de
Beni fark etmesen de
Ne olur başka ceza ver
Ne bileyim kız öfkelen
Ya da kov beni
Yeter ki yalnızlık deme
Yeter ki mahkum etme beni
En acımasızına
Yalnızlığına
Dedim ya
Yalnızlık deme
Uzaktayım
Ulaşamazsın deme
Bu limandan son seferdi
Bir daha gemi uğramayacak deme!

Murat Tuğci

Yalnızlık İŖi

AkŖam saati hergün aynı kŖeyi dönünce
AhŖap kapılı fırından bir fırancala
Birinci katın penceresinden sokağa aynı bakıŖ
Dünyanın en zor Ŗeyi kopkoyu yalnızken aynı bakıŖ

İyi akŖamlar derken
Günaydın sabah Ŗerifler hayrolsun derken
Ya da hiçbir Ŗey demezken
Senin iŖin çok zor be birader yalnız ama değil bakıŖı atarken

Çok zor senin iŖin
Kolayı hayal ediŖin
Kolayı sevda nazarı ediŖin
Lakin zor be birader senin bu bitiŖin...

Murat Tuğci

Yanılığı

Kapım alınıyor
Eski aldıklarımından bir kapı
En ahşap olanın kapısı
Sığınmışım ya bir vakit oraya
Kaldım yıla yıl ekleyip orada
Kaçmışım bu tahta divana
Sır çekip anılarıma
Kulak verdim tekrardan alınışa
Yalandır dedim
Kalkmayı istemedim
Kapının ardındaki acı kahkahayı
Bir defa daha iliklerime
Duyurmayı istemedim
Ya gülmezse
Ya sadece gülümserse
Bu kez benim derse
Zorladım ama tutamadım kendimi
Haydi dedim sonunda haydi
Koluna uzattım elimi
Çektim yeni kaderimi
Açamadım ilkin gözlerimi
Kahkaha ya da acı yoktu
Belli ki bu defa oydu
Yavaşça araladım gözlerimi
Sımsıcak yaşlarım elimdeydi
Kollarım saracak bir bedendeydi
Hayal değildi
Bu defasında gülüm bendeydi
Geldi
Usulca divanıma ilişti
Konuşmuyordu
Sadece gülümsüyordu
Ben mi...
Ellerim yok gibiydi
Gözlerim gülümdeydi
Dilimdeyse bir kelime seslenmekteydi
Şen sen bu kez gelen
Özlenmiş bir gülümseyen
Sonmuş bu bakışım
Yanılıp ardıma bakmışım
Döndüğümde
Ardıma bakışıma yanmışım
Yine yanılmışım!

Murat Tuğci

Yasemin Sokak

Aklım bana yine neler söylüyor
Dinliyorum bütün sesleri öteleyerek
Yarıp geçiyorum onca gürültüyü
Yaklaşıyorum aklıma
En öndeyim bekliyorum
Ne diyecekti acaba?
Başlıyor, uğultular arkada
Ben aklımın yanı başında
Bildik öğütler yine, diyor ki görürler
Görürlerse keserler çiçeğini
Fırlatır da atarlar bir meydana
Ya da çiğnenmeye alışkın
Kaldırımlara, Yasemin Sokağı' nın kaldırımlarına
O yüzden diyormuş ki vazgeç
Vazgeç de bitsin bu sızın
Üzerine yenileri sızlamasın
Ne de olsa alışkınsın, hayal değil mi
Bunun da peşini bırakırsın
Ne de olsa alışkınsın
Dinliyorum öylece...
Kollarımı kavuşturdum dinliyorum
Bir an hissediyorum
Bir el değişiyor arkamdan gözlerime
Bil bakalım kimim demeden
Yüzümü çeviriyor, dinleme onu diyor dinleme
Çekiştiriyor beni götürüyor
Aynı sokağın az ötesine
Yasemin sokağı evlerinden birine
Bak diyor işte çiçekler
Hepsi yerinde neşe içinde
Yerli yerinde iyi bak
Bırak gel, dinleme onu ne olur
Gel yanıma sarıl bana
Bırak kendini kokuma
Gerçekten, inan gerçekten gitmeyeceğim
Bu kez seni alışkanlıklarına
Yem etmeyeceğim!
Yasemin sokağında seninle
Sadece senin elinde gezeceğim
Günü geldiğinde sessizce
Tüm kokumla sana sineceğim
Senin elinde öleceğim
Ne bir meydanda
Ne de yalancıların çiğnediği
Acımasızlık harcından kotarılmış kaldırımlarda...
Sadece senin yüreğinde
Sarı sayfalar içinde
Sessizce, ölesiye
Kuruyup gideceğim!

Murat Tuğci

Yaz Sadece

Olmaz deneme artık
Bırak artık
Onunla da bununla da onsuz da
Olmaz bırak artık

Kolayı var
Yükle harflere
Yol ver cümleye
Geç karşısına izle

Kolay değil mi
İhanet yok hainlik yok
Ne dersen onu izletiyor boş yok
Böylesi varken gerçeğe hacet yok

Biraz harf salatası
Dört cümleden bir sırası
Sadece ruhunla bedenle okuması
E onu da artık yap aşkın budalası!

Murat Tuğci

Yazgı

Çiçekler aldım dün sana
Yağmur çok yağıyordu gidişin kadar sağanak
Getirdim sana aldırmadan yüzüm gözümdeki çamura
Çok renkli çiçekler getirdim siyah beyaz yazgımıza

Murat Tuğci

Yeter

Bir tanesi yeter de artar, seğ yeter.

Zaten yer neresi ki?

Karşı kıyıya vardırısın yeter...

Gerisi kalbimden gelir...

Yeter de artar ikimize...

Murat Tuğci

Yıllar Geçtikçe

Yıllar geçtikçe sıradan mı olacaksın?

Yıllar geçtikçe sıradan olmazsın biliyorum...

Ne olacağın belli...

Benim ne olacağım değil de, ne olduğum belli...

Biliyorum...

Uzaklaşacak son görüntü...

Ellerin yok olacak...

Gözlerindeki son bakış ve benim son incim...

Ne yaparsan yap kabuğunda kalacak...

Ateşle oynamak yanmaktan yeğdir...

Ateş olmaktansa köz olmak...

Aldatılmış olmaktan ahlaksız olmaktansa,

Aşık olup yanıp tekrar doğmak yeğdir...

Murat Tuğci

Yine

Sen gelirsin yine
Gezeriz çiselerde
Kuşlar yine uçarlar
Seni raks ederek selamlarlar
Birlikte seyrederiz orada...
Sen gelirsin yine
Geziniriz
Kayalara vuran sesinde
Çılgın dalgaların!
Dinleniriz
Yükselen sevda nağmelerinde
Çılgın dalgaların!
Oradayım
Sen gelirsin yine
Bekliyorum...
Sen gelirsin...

Murat Tuğci

Yirmi Yıl

İlk önce şakaydı
Yirmi yıldır
Şimdi saatler sayılmaya başladı
Dile kolay yirmi yıldır

Umarım çabuk geçer
Umarım yazdığım kadar sürmez
Umarım ellerin ellerimden hiç çekilmez
Umarım elim buzdan bir mezar taşına değmez

Murat Tuğci

Yok

Yok yokluk derin bir boşluk
Elde edemeyişlerin h lasası
Yenik bitik kayıp yok işte
Bir kez olsun başaramayışın karakalemi...

İsteyememek istemsiz kelime sarf edişleri
Sadece eline dokunmaktı belki ömür geçimi
Sadece hadsiz çağlamak
Bir kez olsun başarmak ve onun renkli filmi...

Beceremezsin
Dokunamazsın
Sevgileyemezsin
Başaramazsın!

Murat Tuğci

Yorgun Günahkar

Ne büyük hayaldi
Elini tutacaktım
Doyasıya bakacaktım
Sabaha dek susacaktım...

Seni izleyecektim melek gibi uyurken
Hayalden de öteydi
İmkansızın tarif edemediği
Adını koymaya cesaret edemediği
Zorun bir dirhem gelmediği
Ne büyük bir...

Neydi
Adın?
Unuttum!
Gitmeliydin...
Günahından yorulduğum gitmeliydin...

Murat Tuğci

Yorgun Sevda

Sana ağlıyorum
Benim vefasız sevdasızım
Ilık bir bahar akşamı
Yüzümde!
Onun sevgisiyle
Sıcak bir yaz akşamının
Eylül'ü özleyişiyle
Soğuk bir kış gecesinin
Buz gibi olmuş hüznüyle
Ağlıyorum
İçten ve sessiz
Sensiz yani kimsesiz
Kimseciksiz
Gözlerimi kapatıp geceye dalıyorum
Ellerine uzanıyorum
Bir çığlık
Gecenin gündüzünden
Yalvarırcasına
Ne olur almayın elimden
Durun ayırmayın
Buğulu zümrütleri benden
Yanıyor her yanı
Yalnızlıktan
Duramıyorum bu gecelerde
Demir alıyorum uzaklara
Kayıp sevdalar yurduna
Belki bulurum diye
Haykırıyorum
Engel olmayın ne olur
Umutumu almayın kırmayın
Keşke bana seni verseler
Getirseler gelirken
Asla durun yapmayın demem
Ellerinden ölürken diye
Duyar mısın oralardan
Bilmiyorum
İnan canım bu yalan dünyadan
Senden başkasını istemiyorum
Yorgunum
Sevdandan yorgunum
Umutluyum ama
Bitecek bu kabus biliyorum
Yorgun da olsam bekliyorum
Oradasın bulacağım biliyorum

Murat Tuğci

Zaman Dursun

Elini uzat
Omzuma yaslan
Gözlerini ayırma
Dursun zaman...

Uyudun mu
Yok hayır
Pişman mıyız...
Sus, bozma az kaldı!

Dur kalkma
Bak yüzüme
Kaçırma gözlerini
Ağlama..

Murat Tuğci